รวมรายชื่อเรื่องพร้อมบทคัดย่อของชุดวิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปี 2561

สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

คำนำ

เอกสารรวมรายชื่อเรื่องพร้อมบทคัดย่อของ ชุดวิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระปี พ.ศ.2561 นี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้นักศึกษา คณาจารย์ตลอดจนผู้ที่สนใจใช้เป็นแนวทางสำหรับการสืบค้น และศึกษาหา ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำหัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ และการวิจัยทางนิติศาสตร์ การรวบรวมรายชื่อพร้อมบทคัดย่อดังกล่าวนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว ในการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสาขาวิชา นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และส่งเสริมให้เกิดความหลากหลายในการพัฒนาหัวข้อ การศึกษาค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ และวิจัย เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านวิชานิติศาสตร์ต่อไป

คณะทำงาน

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิตา วิมลคุณารักษ์	ประธานคณะทำงาน
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงศ์จิรา เชิดชู	คณะทำงาน
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนัชพร กังสังข์	คณะทำงาน
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิรีกานต์ อยู่เรือง	คณะทำงาน
5. นางสาววรัชญาพร รุ่งเรือง	เลขานุการคณะทำงาน
6. นางสาวอนัญญา จำปากะนันท์	ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงาน

สารบัญ

		หน้า
วิชาเอกกฎา	หมายอาญาและกระบวนการยุติธรรม	6
1.	มาตรการแทนการฟ้องคดีอาญา: ศึกษาระบบชะลอการฟ้อง	
	(นางเฉลิมศรี บรรจง)	7
2.	กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันการใช้สิทธิ โดยไม่สุจริตในการฟ้องคดีเพื่อปร	ะโยชน์
	สาธารณะ(นางสาวผกามาศ โถสัมฤทธิ์)	9
3.	ปัญหาการนำมาตรการพิเศษแทนการคำเนินคดีอาญาสำหรับเด็กและ เยาวชน	ฅาม
	มาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเย	าวชน
	และครอบครัว (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2559 (นางสาวมะลิวัลย์ วาสนาพูนทรัพย์)	11
4.	ปัญหาบางประการเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	
	(นางสาวอัยรินชร์ วังคำแหง)	13
5.	การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการรักษาความลับของทางราชการ	
	(นายณกรณ์ โชติมณี)	15
6.	การนำระบบไต่สวนมาใช้ในการพิจารณาคดีอาญาของศาลทั่วไป	
	(นายณคุณ ศรีคุษฎี)	17
7.	มาตรการพิเศษในการแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน	
	(นายชีรยุทธ สุทธิวารี)	19
8.	การชดใช้ค่าสินใหมทดแทนในคดีอาญากรณีเด็กหรือเยาวชนเป็นผู้กระทำควา	มผิด
	(นายพงศ์กเศม บุรัสการ)	21
9.		
	(พันจำเอก ใพโรจน์ พลนงค์)	23
10.	การคุ้มครองสิทธิผู้ต้องหาในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาชั้นสอบสวน	
	์ (พันตำรวจโท วีระ เทพกล่ำ)	25
วิชาเอกกฎห	หมายมหาชน	
	การใช้คุลพินิจของเจ้าพนักงานในการจัดเก็บภาษีป้าย ตามพระราชบัญญัติภาษี	
	พ.ศ. 2510 (นางปาริชาติ เต็มยงค์)	
12.	การนำมาตรการทางกฎหมายมาใช้เกี่ยวกับการควบคุมน้ำเสียจากแหล่งกำเนิค ศึเ	
	น้ำเสียชุมชน (นางสาวกันณ์กมล จาใจ)	
	•	

สารบัญ (ต่อ)

	И	นา
13.	การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ให้ประโยชน์: กรณีการเรียกเงินสวัสดิการและเงิน	
	ประโยชน์เกื้อกูลของทางราชการคืนจากผู้ที่รับไปโดยไม่มีสิทธิ	
	(นางสาวสุวิมล บุญลือ)	32
14.	การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่	าด้วย
	การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง	
	(นางสาวอชิตา อินตุ่น)	34
15.	การคุ้มครองข้อมูลสุขภาพส่วนบุคคลทางอิเล็กทรอนิกส์ของผู้เข้ารับการรักษาใน	
	โรงพยาบาล (นางสาวอรอุมา ต้อยแก้ว)	36
16.	การใช้มาตรการบังคับทางปกครอง กรณี การชดใช้หนึ่เงินของเจ้าหน้าที่ผู้กระทำ	
	ละเมิด (นายกิตติภูมิ ตันติสุโชติ)	_38
17.	ปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ	
	(นายจักรพงษ์ ใจพรมมา)	40
18.	การจัดกลุ่มสถาบันการเงิน และการเพิ่มมาตรการลงโทษทางปกครองต่อสถ	าบัน
	การเงิน ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	
	(นายธตรัฐ ใตรณรงค์)	42
19.	ปัญหาเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของข้าราชการพลเรือนต	่าอ
	ก.พ.ค. (นายเธียรวิชญ์ ศรีจันทร์)	44
20.	ปัญหาการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรงข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา	
	(นายผดุงศักดิ์ ทองโพธิ์ศรี)	46
21.	ปัญหาเกี่ยวกับการใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินใหมทดแทนความเสียหายจากเจ้าหน้าที่	
	ผู้กระทำละเมิด (นายศุภฤกษ์ สมสะอาด)	48
22.	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ของรัฐชคใช้ค่าสินไหมทดแทนตาม	J
	ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทาง	
	ละเมิดของเจ้าหน้าที่พ.ศ.2539 (นายสุวิทย์ ปิ่นพรหม)	50
วิชาเอกกฎา		52
23.	มาตรการทางกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับการก่อสร้างอาคาร	
	(นายกิตติโชติ โชติวิบูลธนวงศ์)	53

สารบัญ (ต่อ)

		หน้า
24.	มาตรฐานความปลอดภัยในผลิตภัณฑ์ของเล่นเด็ก (นายรพิวัฒณ์ พันธนวัฒน์)_	55
25.	กฎหมายอาคารชุดเปรียบเทียบของประเทศไทยกับต่างประเทศ	
	(นายสิทธิกร สรรไพโรจน์)	57

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ มาตรการแทนการฟ้องคดีอาญา: ศึกษาระบบชะลอการฟ้อง ผู้ศึกษา นางเฉลิมศรี บรรจง รหัสนักศึกษา 2594001642 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ คร.ชวัชชัย สุวรรณพานิช ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาที่มา แนวคิด ทฤษฎี กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับมาตรการชะลอการฟ้องคดือาญา โดยศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายของประเทศญี่ปุ่น ตลอดจนศึกษาปัญหาที่ไม่สามารถนำมาตรการนี้มาบังคับใช้ในประเทศไทย เพื่อเสนอแนว ทางแก้ไขให้สอดคล้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและระบบฎหมายของไทยและนำไป บังคับใช้ได้อย่างเหมาะสม

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีวิจัยทางเอกสารจากการศึกษา ค้นคว้าตัวบทกฎหมาย ตำราวิชาการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ บทความ รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ และการศึกษาค้นคว้าวิจัยข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากเว็บไซต์ต่าง ๆ เพื่อ รวบรวมข้อมูลมาทำการศึกษา วิเคราะห์และเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ

ผลการศึกษาพบว่า มาตรการชะลอการฟ้องคดีอาญาเป็นมาตรการเบี่ยงเบนหรือหันเหลือให้ออกจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญาโดยนำกระบวนการยุติธรรมทางเลือกที่มุ่งเน้นความ สมานฉันท์ด้วยการกำนึงถึงผู้เสียหาย การให้โอกาสผู้กระทำผิดกลับตนเป็นคนดี แก้ไขในสิ่งที่ กระทำตลอดจนสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้ วัตถุประสงค์สำคัญของมาตรการคือต้องการให้ ความผิดในคดีอาญาบางประเภทยุติในชั้นก่อนฟ้องคดีและนำวิธีการอื่นมาบังกับใช้แทนการจำกุก มาตรการนี้เป็นวิธีบริหารจัดการคดีของภาครัฐที่ให้พนักงานอัยการมีอำนาจใช้ดุลพินิจสั่งชะลอการ ฟ้องและกำหนดเงื่อนไขคุมความประพฤติ และให้อัยการสูงสุดมีอำนาจตรวจสอบตามลำดับชั้นสาย งานภายในองค์กรภายนอกเข้าร่วมตรวจสอบอีก จึงเป็นลักษณะการตรวจสอบตามลำดับชั้นสาย งานภายในองค์กรเท่านั้น ซึ่งการใช้อำนาจของรัฐที่มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลควร ต้องมืองค์กรอื่นร่วมตรวจสอบเพื่อเป็นหลักประกันความสุงริต ความเสมอภาคของกระบวนการ ยุติธรรม อีกทั้งบทบัญญัติบางมาตราในกฎหมายนี้ไม่คุ้มครองสิทธิของบุคคล เหล่านี้ล้วนเป็น ปัญหาการนำมาตรการดังกล่าวมาใช้ในประเทศไทย ผู้เขียนจึงมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข กฎหมายเพื่อให้สามารถนำมาบังกับใช้ได้จริงและก่อให้เกิดประโยชน์สมเจตนารมณ์ของกฎหมาย คำสำคัญ มาตรการแทนการฟ้อง คดีอาญา ชะลอฟ้อง

Independent Study title: Alternative Measures to Criminal Prosecution: Deferred Prosecution System

Author: Mrs. Chalermsri Bunjong; ID: 2594001642; Degree: Masters of Laws;

Independent Study advisor: Dr. Tawatchai Suwanpanich, Professor; Academic year: 2018

Abstract

This independent study aims to study the origin, concepts, theories and laws related to

measures to delay criminal prosecution. By comparing the laws of Japan As well as studying problems

that cannot be implemented in Thailand to propose solutions to be consistent with the criminal justice

system and the Thai legal system and to be used appropriately.

This independent study was conducted by way of a qualitative research through

examination of documents, studying of legislative provisions, legal text books in Thai and foreign

languages, articles, researches, thesis and online information and all of which were gathered, studied,

analyzed and organized systematically.

It is found that measures to defer criminal prosecution is the measures to divert a

criminal case from criminal justice procedures by implementing alternative restorative justice procedures

by taking into account the victims, giving the perpetrators the opportunity to reform, correct their

wrongdoings and reintegrate into the society. The purpose of this measures is to conclude a criminal case

of certain criminal offenses in a pre-trial phase and implement other measures instead of imprisonment.

It is a case management method of the State which allows public prosecutors to exercise their discretion

to defer prosecution and specify the conditions of probation whereby the attorney-general has the authority

to review such deferring order without being inspected by other organization. Hence, the inspection will

be conducted only in accordance with the levels of authority within the same organization. The exercise

of power by the State which affects the rights and liberty of an individual should be inspected by other

organization to ensure good faith and equality in the justice system. Moreover, certain provisions under

this legislation do not protect the rights of individual and these form the problems of implementing such

measures in Thailand. The author recommends that the legislation is amended to ensure that it can be truly

enforceable and serve its legislative objectives.

Keywords: Measures instead of Prosecution, Criminal Cases, Deferring Prosecution

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตในการฟ้องคดี เพื่อประโยชน์สาธารณะ

ผู้ศึกษา นางสาวผกามาศ โถสัมฤทธิ์ รหัสนักศึกษา 2564003180 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ชนินาฏ ถืดส์ ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมาย แนวคิด และทฤษฎีที่ เกี่ยวข้องกับการตีความกฎหมายในเรื่องการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตในการฟ้องคดีอาญาเพื่อประโยชน์ สาธารณะ ศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องความรับผิดทางอาญาโดยเฉพาะอย่างยิ่งความผิดฐานหมิ่นประมาททั้งในกฎหมายไทยเปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศ ศึกษามาตรการกำหนดโทษเกี่ยวกับใช้ สิทธิโดยไม่สุจริตในการฟ้องคดีเพื่อประโยชน์สาธารณะทั้งในกฎหมายไทยเปรียบเทียบกฎหมาย ต่างประเทศ และวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตในการฟ้องคดีเพื่อประโยชน์ สาธารณะ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีวิจัยเอกสารจากหนังสือ บทความ วารสาร วิทยานิพนธ์ และกฎหมายต่างประเทศ รวมถึงข้อมูลสารสนเทศจากทาง อินเตอร์เน็ต โดยศึกษาถึงการตีความของกฎหมายในเรื่องหลักสุจริตและการพิจารณาคดีเกี่ยวกับ ความรับผิดทางอาญา

ผลการศึกษาพบว่า การเปรียบเทียบกฎหมายระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกาและ ประเทศออสเตรเลียทั้งสองประเทศมีกฎหมายและมาตรการเฉพาะในเรื่องของการแสดงความคิดเห็น หรือวิพากษ์วิจารณ์อันเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ เพื่อที่จะได้ไม่เกิดปัญหาในการตีความ กฎหมายในประเด็นที่ว่าสิ่งใดบ้างที่อยู่ในวิสัยที่ประชาชนย่อมกระทำได้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะให้ แก้ไขกฎหมายไทยในการให้อำนาจศาลไม่ประทับฟ้องในคดีที่ราษฎรเป็นโจทก์เมื่อปรากฎต่อศาลว่า โจทก์ใช้สิทธิโดยไม่สุจริต และการเพิ่มมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการกลั่นแกล้ง ฟ้องร้องคดีโดยไม่สุจริต ส่งผลทำให้เป็นหลักประกันว่าการดำเนินคดีในศาลต้องเป็นไปโดย สุจริต มีประสิทธิภาพและสามารถอำนวยความยุติธรรมได้อย่างถูกต้องรวดเร็วและสอดกล้องกับ หลักนิติธรรม

คำสำคัญ การใช้สิทธิไม่สุจริต หมิ่นประมาท ประโยชน์สาธารณะ

Independent Study title: Laws Relating to the Prevention of Dishonest use of Rights in the

Prosecution for Public Interest

Author: Miss Phakamas Thosamrit; ID: 2564003180; Degree: Master of Laws;

Independent Study advisor: Chaninart Leeds, Associate Professor;

Academic year: 2018

Abstract

This independent study aims to present, Study the meaning concepts and theories related

to the interpretation of the law on the exercise of dishonest rights in the criminal prosecution for

public interest, Study the relevant laws criminal liability especially the defamation offenses in Thai

law compare foreign laws, Study measures to impose penalties for using unethical rights in

prosecution for public interest both in Thai law comparing foreign laws and analyzing problems

relating to dishonest exercise in prosecution for public interest.

This independent study is a qualitative research with researching documents from books,

article, journal, thesis and foreign law including information from the internet by studying the

interpretation of the law on the principles of good faith and judicial proceedings regarding criminal

liability.

The results of the study compared to other countries, which are the United States and

Australia, found that both countries have specific laws and measures in the subject of commenting or

criticizing for public benefit in order to not have a problem in interpreting the law on the issue that

what is in the way that people can do. The student suggested that proposes to amend the Thai law in

jurisdiction to not settle in cases when the people are plaintiffs when appearing to the court that the

plaintiff exercised dishonestly, and increasing legal measures to prevent persecuting, prosecutions in

bad faith resulting in a guarantee that the proceedings in the court must be in good faith, effective and

able to provide justice correctly, quickly and in accordance with the rule of law.

Keywords: Abuse of right, Defamation, Public interest

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระปัญหาการนำมาตรการพิเศษแทนการคำเนินคดีอาญาสำหรับเด็กและ

เยาวชน ตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติสาลเยาวชนและครอบครัว

และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2559

ผู้ศึกษา นางสาวมะลิวัลย์ วาสนาพูนทรัพย์ รหัสนักศึกษา 2584004424 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.จิตตศุภางค์ ตันติภิรมย์ ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ มาตรการพิเศษแทนการคำเนินคดีอาญาสำหรับเด็กและเยาวชน เพื่อศึกษาถึงหลักเกณฑ์กฎหมาย การใช้มาตรการพิเศษแทนการคำเนินคดีอาญาสำหรับเด็กและเยาวชนของไทย และของต่างประเทศ เพื่อวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และข้อขัดข้องของมาตรการพิเศษแทนการคำเนินคดีอาญาสำหรับ เด็กและเยาวชนตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดี เยาวชนและครอบครัว(ฉบับที่ 5) พ.ศ.2559 และเพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการใช้ มาตรการพิเศษแทนการคำเนินคดีอาญาสำหรับเด็กและเยาวชน

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีวิจัยเอกสารจากแหล่งต่างๆ เช่น หนังสือ วารสาร บทความ วิทยานิพนธ์ รวมทั้งข้อมูลจากการค้นคว้าผ่านข้อมูลเครือข่าย อิเล็กทรอนิกส์ทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาพบว่า การนำมาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดือาญาสำหรับเด็กและ เยาวชนมีการปฏิบัติงานยุ่งยากและซ้ำซ้อนควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการประสานงานยุติธรรม สำหรับเด็ก ในส่วนการกำหนดเงื่อนไขที่ต้องครบองค์ประกอบก็ควรพิจารณาหลักเกณฑ์และ เงื่อนไขตามที่เห็นสมควร อีกทั้งควรมีหน่วยงานรัฐเข้ามาทำหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยและช่วยเหลือ เรื่องค่าเสียหาย และในกรณีที่สาลคืนเงินประกันตัวเด็ก หรือเยาวชนขณะอยู่ระหว่างการจัดทำแผน แก้ไขบำบัดฟื้นฟู ควรให้ผู้อำนวยการสถานพินิจมีอำนาจในการเรียกหลักประกัน หรือมีคำสั่งติดตั้ง อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในตัวเด็กหรือเยาวชนที่อยู่ในระหว่างจัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟู

คำสำคัญ เด็ก เยาวชน แผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟู มาตรการพิเศษแทนการคำเนินคดีอาญา

Independent Study title: Problemson the Implementation of Special Measure for Children and

Juvenile instead of Criminal Procedure under the Juvenile and Family Court

and Juvenile and Family Procedure Act B.E. 2559, fifth edition, Section 86

Author: Miss Maliwan Vassanapoonsup; ID: 2584004424; Degree: Master of Laws;

Independent Study advisor: Dr. Chittasuphang Tontipiromya; Academic year: 2018

Abstract

The objectives of this independent study are to study the principle and theory on

about implementation of special measure for children and juvenile instead of criminal procedure, to

compare Thai and foreign laws and juristic criteria on implementation of special measure for children

and juvenile instead of criminal procedure, to analyze problems, obstacles and limitation in

implementing special measure for children and juvenile instead of criminal procedure under the

Juvenile and Family Court and Juvenile and Family Procedure Act B.E. 2559, fifth edition, Section

86 and recommend guidelines for improvement of implementation of special measure for children

and juvenile instead of criminal procedure.

This study is a qualitative, documentary research by collecting data from many sources

such as legal textbooks, journal articles, theses as well as local and foreign electronic information.

It is found that the implementation of special measure for children and juvenile is

difficult and complicated. Appointment of a committee on juristic coordination for children and juvenile

is recommended to be responsible for setting comprehensive and appropriate criteria on the

implementation of special measure for children and juvenile. A government agency should also be

set up to take care of mediation and compensation for damage. And, in the case where juvenile court

approves to returnbail money to a child or invenile delinquency who is in the stage of rehabilitation

planning, Director of the Department of Observation and Protection of Children and Youth should

be authorized to issue an order for bail payment or for implanting an electronic appliance to monitor

the children or juvenile delinquency.

Keywords:

Children, juvenile, rehabilitation planning, special measure for children and

juvenile.

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปัญหาบางประการเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ผู้ศึกษา นางสาวอัยรินชร์ วังคำแหง รหัสนักศึกษา 2594002277 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.สราวุธ ปิติยาศักดิ์ ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาหลักการ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการควบคุม ความปลอดภัยของอาหาร การให้อำนาจในการบังคับใช้กฎหมายและการกำหนดโทษปรับ ศึกษามาตรการ ในการบังคับใช้กฎหมายทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ วิเคราะห์ปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย เกี่ยวกับคำนิยามศัพท์ การให้อำนาจในการบังคับใช้กฎหมายและการกำหนดโทษปรับและหาแนวทางใน การพัฒนาหรือปรับปรุงแก้ใจกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ เป็นการวิจัยทางกฎหมาย โดยการวิจัย เชิงคุณภาพ ด้วยการวิจัย เชิงเอกสาร โดยศึกษาข้อมูลจากหนังสือ กฎหมาย ร่างกฎหมายวิทยานิพนธ์ บทความ เอกสารทางวิชาการ การสัมภาษณ์ รวมทั้งข้อมูลจากเครือข่ายอินเตอร์เน็ตทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาหลัก 3 ประการ ที่ส่งผลให้การบังกับใช้พระราชบัญญัติอาหาร พ.ส. 2522 ขาดประสิทธิภาพ ได้แก่ รูปแบบการผลิตอาหารที่มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปมากแต่ บทบัญญัติ มาตรา 4 ในส่วนของคำว่า "ผลิต" ไม่ครอบคลุมลักษณะของการผลิตหรือการกระทำความผิด เกี่ยวกับอาหารที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน จึงควรมีการแก้ไขบัญญัตินิยามความหมายคำว่า "ผลิต" เพื่อให้ ชัดเจน สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน พระราชบัญญัติอาหาร พ.ส. 2522 ขาดมาตรการที่ ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการแสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความผิดอย่างมี ประสิทธิภาพ จึงควรให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการก้นและสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวน ใน คดีที่เป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาหาร นอกจากนี้ ยังเกิดปัญหาเกี่ยวกับการจัดการของกลางที่เป็นของ เสียหายได้ง่ายหรืออาจเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษามาก ซึ่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ส. 2522 ไม่มีบทบัญญัติ ที่ให้อำนาจในการจัดการกับของกลางในลักษณะนี้เอาไว้ จึงต้องมีการเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อแก้ไข ปัญหาดังกล่าว การกำหนดอัตราโทษปรับตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ส. 2522 มีการกำหนดอัตราโทษ ขั้นต่ำและขั้นสูงไว้ ส่งผลให้ผู้บังคับใช้กฎหมายไม่อาจใช้คุลพินิจลงโทษให้เหมาะสมกับพฤติการณ์ได้ อย่างแท้จริง ดังนั้น จึงต้องมีการแก้ไขบทบัญญัติในส่วนการกำหนดโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาวะ ทางเศรษฐกิจในปัจจุบันและทำให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับอาหารเกิดความเกรงกลัวที่จะถูกลงโทษ

Independent Study title: Legal Problems on the Enforcement of Food Act B.E. 2522 (1979)

Author: Miss Iyarin Wangkhamhaeng; ID: 2594002277; Degree: Master of Laws;

Independent Study advisor: Dr. Sarawuth Pitiyasak, Associate Professor; Academic year: 2018

Abstract

The purposes of this independent study were as follows: to study the principles, concepts and theories relate to supervise of food safety, empowered to enforcement and determination of fine; to study the legal measure of enforcement in both Thai and abroad; to analyse the problems on enforcement relate to definitions, empowered to enforcement and determination of fine and in order to find an appropriate process to amendments the legal.

This independent study is legal research using qualitative research carried out by using the documentary research, study of textbooks, laws, draft laws, theses, articles, academic papers, interviews including other sources from the Internet in both Thai and English Language.

The results of this study found that there are major 3 problems resulting in the enforcement of the Food Act B.E. 2522 (1979) to be without efficiency as follows: Patterns of food production have been tremendously developed and changed but the provision in Section 4 in terms of "production" has not covered characteristics of production or making offences related to food as seen today. Therefore, there should be an amendment in the definition of the terms "production" so as to be clear, consistent and suitable with current situations. The Food Act B.E. 2522 (1979) lacks of measures that empower officials to seek and gather witness and evidence to proof offences efficiently. Thus, officials should be empowered to search for and investigate side by side with enquiry officers for food offence cases. Moreover, a problem can be found with management of a property in dispute that can be perishable easily or required high expenses for storage which the Food Act B.E. 2522 (1979) does not have any provisions empowering the management of such property. As a result, there should be additional provisions to solve the ongoing problems. With regards to fine punishment in accordance to the Food Act B.E. 2522 (1979) minimum and maximum punishments are regulated which give rise to law enforcers not to be able to use their discretion to actually punish appropriately to circumstances. Consequently, there should be an amendment in provision of determining a fine punishment that fits the current economic situation and enable food offender to be afraid of being punished.

Keywords: Food Act, Law Enforcement

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการรักษาความลับของทางราชการ ผู้ศึกษา นายณกรณ์ โชติมณี รหัสนักศึกษา 2564002448 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์มาลี สุรเชษฐ ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับความลับ ของราชการ ศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการรักษาความลับของราชการ เพื่อหาข้อสรุปตลอดจนเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับ การรักษาความลับของราชการมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการวิจัยทางเอกสาร จากการค้นคว้า แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความลับของราชการ โดยเปรียบเทียบ การรักษาความลับของราชการตามบทกฎหมายไทยและบทกฎหมายต่างประเทศ

ผลการศึกษาพบว่า การกระทำเพื่อให้ได้มา หรือเพื่อให้คนอื่นล่วงรู้ซึ่งข้อความเอกสาร หรือสิ่งใดๆ อันเป็นความลับของราชการนั้นควรบัญญัติให้ครอบคลุมถึงข้อความหรือเอกสาร หรือสิ่งใด ซึ่งเกี่ยวกับความปลอดภัยของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ความมั่นคง ทางเศรษฐกิจการคลังนโยบายต่างประเทศหรือผลประโยชน์ของประเทศ โดยการกำหนดโทษให้คำนึงถึงชั้นของความลับและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการกระทำดังกล่าวด้วย นอกจากนี้ การกระทำความผิดของข้าราชการโดยทำให้ผู้อื่นล่วงรู้ความลับในราชการ ควรมีการกำหนดโทษหากการกระทำคังกล่าวเกิดจากความประมาทเลินเล่อในการเก็บรักษาความลับของราชการเป็นเหตุให้ผู้อื่นล่วงรู้ความลับนั้น ให้ต้องระวางโทษเพียงกึ่งหนึ่งของอัตราโทษที่กำหนดไว้ และหากผู้นั้นพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการรักษาความลับในราชการได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง

Independent Study title: The Enforcement of Law on Protecting Official Secrets

Author: Mr. Nakorn Chotmanee; ID: 2564002448; Degree: Master of Laws;

Independent Study advisor: Malee Surachet, Associate Professor;

Academic year: 2018

Abstract

The purpose of the independent study of the enforcement of law on protecting official secrets is to study about the concepts, theories relating to the protecting official secrets, the problems in

the protecting official secrets law enforcement in order to conclude and seek for the solutions for the

effectiveness of the enforcement of law on protecting official secrets as well as the harmony with

currently social state.

This independent study is the qualitative research by means of the documentary research

about the concepts and theories regarding the keeping official secrets and comparing such notion

between Thai and foreign law.

Result of the research: the action performing to acquire or to allow others know the secrets of the documents or things which are the official secrets shall be regulated to cover the statement or document or other things relating to the national security, the

international relations, the stability of the economic affairs, the public finance, the foreign policy or the national interests and shall

be prescribed the punishment by considering the class of secrets and the effect therefrom. Moreover, the offense committing by the

government officer which result in revealing the secrets, the punishment shall be regulated provided that such act arises from the negligence

in protecting official secrets, making the other person knows the secret. The penalty shall be a half of the punishment prescribed and in condition that such person can prove that he has already abided by the regulation in protecting official secrets appropriately and

correctly.

ชื่อการศึกษากันคว้าอิสระ การนำระบบไต่สวนมาใช้ในการพิจารณาคดีอาญาของศาลทั่วไป ผู้ศึกษา นายณคุณ ศรีคุษฎี รหัสนักศึกษา 2584002386 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ภาณินี กิจพ่อค้า ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงระบบการพิจารณาคดีอาญาของ ศาล เพื่อให้การพิจารณาคดีเป็นไปอย่างเหมาะสม และสามารถอำนวยความยุติธรรมให้แก่ ประชาชนได้ นำไปสู่การเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขว่าศาลควรจะมีอำนาจในการ ค้นหาความจริงด้วยตนเองมากน้อยเพียงใด เพื่ออำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชน และป้องกันการ ดำเนินคดีแบบสมยอมกัน

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการศึกษาค้นคว้าและรวมรวม ข้อมูลด้วยวิธีการวิจัยเอกสาร โดยการศึกษาค้นคว้าจากตำราหนังสือทั้งของประเทศไทยและ ต่างประเทศ ตลอดจนศึกษาข้อมูลจากสื่อสารสนเทศ บทบัญญัติของกฎหมาย คำพิพากษาฎีกา วิทยานิพนธ์ งานวิจัย เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ประเทศอังกฤษ และฝรั่งเศส

ผลการศึกษาพบว่า การที่สาลใช้ระบบกล่าวหา ในการพิจารณาคดีอาญา ทำให้การ ค้นหาความจริงมีข้อจำกัด เนื่องจากหากสาลถูกจำกัดอำนาจในการค้นหาความจริง จะส่งผลให้ คู่ความอาจคำเนินคดีแบบสมยอมกัน โดยไม่นำสืบข้อเท็จจริงบางเรื่องที่เป็นเรื่องสำคัญในการ พิจารณาคดี แม้จะมีพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และทนายความที่มีส่วนในการนำสืบ ข้อเท็จจริงก็ตาม แต่หากมีการตกหล่นในการสืบข้อเท็จจริงบางเรื่อง จะทำให้การพิจารณาคดีไม่มี ประสิทธิภาพในการอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชน ซึ่งข้อเท็จจริงในคดีย่อมมีความสำคัญอย่าง ยิ่งในการพิจารณาคดีอาญา เนื่องจากเป็นคดีที่มีโทษเกี่ยวกับอิสรภาพของบุคคล จึงเห็นควรให้ ค้นหาความจริงสามารถทำใค้อย่างกว้างขวาง โดยใช้ระบบไต่สวน เข้ามาผสมผสานกันมีส่วนร่วม ในการพิจารณาคดีมากยิ่งขึ้นทำให้มีสาลเข้ามามีบทบาทในการค้นหาความจริงร่วมกับพนักงาน อัยการ และทนายความ ทำให้สามารถพิสูจน์ข้อเท็จจริงในคดีได้ชัดเจนมากขึ้น แต่ต้องจำกัดอำนาจ ของสาลบางประการเพื่อทำให้การพิจารณาคดีไม่เอียนเยียงเข้าฝ่ายใด

คำสำคัญ ระบบไต่สวน ระบบกล่าวหา คดือาญา

Independent study title: The Inquisitorial System with the Criminal Proceedings

in the Courts of Justice of Thailand

Author: Mr. Nakun Sridusadee; ID: 2584002386; Degree: Master of Laws;

Independent Study advisor: Paninee kitphaka, Associate Professor;

Academic year: 2018

Abstract

This independent study aims to adjust the process of Thai Court's criminal proceedings to render it more appropriate and at the same time make it the true symbol of justice to all people.

It proposes to what extent the Court should have its own authority to seek the truth by itself allowing

Justice to all the people and simultaneously prevent the consensual indictment. This

independent study employs qualitative research mainly by documentary research focusing on the

accumulation of data from both domestic and international resources along with the information

archive that includes the provision, verdicts, theses, research, and other relevant resources such as

that of England and French.

The research finds that the Court's use of accusatorial system to consider each criminal

case renders the seeking of truth limited. If the Court's power is limited to seek the truth, such

limitation may lead the party to be consensual upon the inquisitorial process by neglecting some

important facts which are essential to such process. Although there is an interrogator, attorney, and

lawyer, if some facts are deliberately ignored, the inquisitorial process cannot be deemed truly

justified and effective to bring justice to the people. In fact, the truth in each case is crucial in the

criminal proceedings since the case is intertwined with one's freedom. Thus, seeking of truth should

be combined with employing inquisitorial system. Such amalgamation will allow more flexibility

for the Court to work closely with an attorney and lawyer. The trial process, in this light, will be

more transparent but it should be noted that some limitations of the Court's authority must be still

imposed to prevent every possible form of consensual cases

Keywords: Inquisitorial System, Accusatorial System, Criminal Proceedings

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ มาตรการพิเศษในการแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ผู้ศึกษา นายธีรยุทธ สุทธิวารี รหัสนักศึกษา 2594001675 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ คร.วรรณวิภา เมืองถ้ำ ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง ความเป็นมา แนวคิด สาเหตุ ของการกระทำความผิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการลงโทษ แนวทางการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู รวมทั้งมาตรการพิเศษ แทนการคำเนินคดีอาญาที่นำมาใช้กับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด เพื่อเป็นการเบี่ยงเบน หรือหันเหคดีออกจากกระบวนการยุติธรรมหลักนำไปสู่กระบวนการยุติธรรมทางเลือกที่เป็นการ ยุติคดีโดยไม่ต้องมีการฟ้องร้องคดีต่อศาล และยังเป็นการหาแนวทางและวิธีการในการแก้ไขปัญหา การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถกลับตนเป็นคนดีและสามารถ อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการวิจัยจากเอกสาร ซึ่งผู้ศึกษา ได้ทำการรวบรวมจากหนังสือ ตำรา บทความ วิทยานิพนธ์ สาระนิพนธ์ งานวิจัย ผลงานทางวิชาการ ตัวบทกฎหมาย รวมตลอดถึงข้อมูลทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาพบว่า มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญาตามกฎหมายว่าด้วยศาลแยาวชน และครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว ยังมีปัญหาเรื่องการตรวจสอบประวัติเด็ก และเยาวชนที่กระทำความผิดก่อนมีจัดทำแผนยัง ไม่ชัดเจน ปัญหาอำนาจในการพิจารณาการเข้าสู่ กระบวนการจัดทำแผน และปัญหาเกี่ยวกับบทบัญญัติกฎหมายที่ ไม่ ได้กำหนดลักษณะและประเภทคดี ผู้ศึกษาจึงขอเสนอให้มีการบัญญัติเพิ่มเติมในเรื่องของกระบวนการและขั้นตอนของการตรวจสอบ ประวัติเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดให้ชัดเจนเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาในการเข้าสู่ กระบวนการจัดทำแผนตามมาตรา 86 บัญญัติเพิ่มเติมเรื่องให้บุคคลในครอบครัวของเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิด ผู้นำท้องที่หรือผู้นำชุมชนเข้ามามีอำนาจร่วมในการพิจารณาการเข้าสู่กระบวนการ จัดทำแผนตามมาตรา 86 และการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดลักษณะ และประเภทคดีในการนำมาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีมาใช้ตามมาตรา 90

คำสำคัญ มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญา เด็กและเยาวชน การกระทำความผิด

Independent Study title: Special Measures in Solving the Problems of Juvenile Delinquency **Author:** Mr. Theerayut Sutthiwaree; **ID**: 2594001675; **Degree:** Masters of Laws; **Independent Study advisor:** Dr. Wanwipa Muangtum; **Academic year:** 2018

Abstract

This independent study has the objectives to examine the background, concepts, causes of law violation, theories on penalties, practices on rehabilitation including the special alternative measures substituting criminal prosecution of juvenile offender which can deviate or alternate the course of the standard justice system to alternative judicial measures which can finalise the case without prosecution and can also find ways and measures in solving problems on juvenile delinquency in order to ensure that they can reform and peacefully reintegrate into the society.

This independent study was conducted by way of a qualitative research through studying of documents which were compiled by the author from textbooks, articles, thesis, dissertations, researches, academic journals, legislations and information from other electronic sources.

The study revealed that there are existing problems on the special alternative measures to criminal prosecution under the Juvenile and Family Court and Procedure in respect of the uncertain profile examination processes of juvenile offender prior to the preparation of societal reintegration plan, problems relating to the authority in preparing the societal reintegration plan and problems on the legislation which does not stipulate the characteristic and type of the eligible cases. The author hereby proposes that the procedures and methods of the profile examination of juvenile offender be clarified for the purpose of preparing the societal reintegration plan pursuant to Section 86. The particular provision shall grant the authority to the family members of the juvenile offender, the local governor or community leader to participate in the consideration process of the societal reintegration plan under Section 86. Moreover, the amendment should be made to the provision relating to the characteristics and types of the cases to which the special alternative measures can be implemented pursuant to Section 90.

Keywords: Special alternative measures to criminal prosecution, juvenile and juvenile delinquency

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การชดใช้ค่าสินใหมทดแทนในคดีอาญากรณีเด็กหรือเยาวชน เป็นผู้กระทำความผิด

ผู้ศึกษา นายพงศ์กเศม บุรัสการ รหัสนักศึกษา 2594001493 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ภาณินี กิจพ่อค้า ปีการศึกษา 2561

าเทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการกระทำความผิดทางอาญากรณี ผู้เสียหาย มีสิทธิในการเรียกร้องค่าสินใหมทดแทนในทางแพ่งอันเนื่องมาจากความเสียหายใน คดีอาญา ในลักษณะคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา เรื่องการใช้สิทธิเรียกร้องให้ชดใช้ค่าสินใหม ทดแทนแก่ผู้เสียหาย กรณีผู้กระทำความผิดเป็นเด็กหรือเยาวชนโดยเปรียบเทียบกฎหมายไทยกับ กฎหมายของประเทศฝรั่งเศส

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเอกสาร ด้วยการรวบรวมข้อมูล จากหนังสือ ตำรา วารสาร บทความ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย เอกสารทางวิชาการ การค้นคว้า ทางสารสนเทศบนอินเตอร์เน็ตและจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

จากการศึกษาพบว่าการใช้สิทธิตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 44/1 ของผู้เสียหายในคดีอาญา บังคับชดใช้ค่าสินใหมทดแทนได้จากจำเลยผู้กระทำความผิดในคดีอาญา ได้เท่านั้น ไม่อาจบังคับบุคคลที่ไม่ใช่จำเลยในคดีอาญาได้ ทั้งบทกฎหมายในลักษณะคดีแพ่ง เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาในบางลักษณะยังมีความไม่ชัดเจนเกิดแนวปฏิบัติที่ต้องตีความ ผู้ศึกษาจึงเห็น ควรบัญญัติกฎหมายให้มีความชัดเจน และมีบทบัญญัติทางกฎหมายที่วางหลักเกณฑ์ให้ศาล พิพากษาไปถึงบิดา มารดาหรือผู้ปกครองของเด็กหรือเยาวชนต่อไป

Independent Study title Compensation in Criminal Case, in Cases of Child or Youth Offender

Author: Mr.Pongkaseam Buraskarn; ID: 2594001493; Degree: Master of Laws;

Independent Study advisor: Panine Kitporka, Associate Professor; Academic year: 2018

Abstract

This independent study aims to study criminal offenses in case the victims have the right to claim civil compensations due to injure from criminal offence as the civil cases in connection with an offence, to study the concept, theories, background and importance in exercising rights to claim compensation to the injured person in case of an offender being a child or a youth, by comparing the current Thai law with the laws of France.

This independent study is the qualitative research through documentary research from data collection from books, textbooks, journals, articles, thesis, research reports, academic documents, information search on internet and from other sources

The study has showed the rights under the Criminal Procedure Code, Section 44/1, the Injured person can only claim any compensation against the defendant who committed the criminal offence, it is not allow to force any person who is not defendant in such criminal case. Moreover, the laws on the civil cases in connection with an offence in some aspects are unclear. The study, therefore recommend the law provision should be clarified and should allow the Court to adjudicate on parents or guardian of the child or youth offender.

Keyword: Compensation Criminal Case Child or Youth

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ โทษตามพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ผู้ศึกษา พันจำเอก ไพโรจน์ พลนงค์ รหัสนักศึกษา 2584004341 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ลาวัลย์ หอนพรัตน์ ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ เพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีการ คุ้มครองสัตว์ การป้องกันการทารุณกรรมสัตว์ การจัดสวัสดิภาพสัตว์และการลงโทษ เพื่อศึกษา มาตรการทางกฎหมายการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์ของประเทศไทยและเปรียบเทียบบทลงโทษ ทางอาญากับทางต่างประเทศ เพื่อวิเคราะห์บทลงโทษทางอาญากฎหมายป้องกันการทารุณกรรม สัตว์ เพื่อเสนอแนะการปรับปรุงตัวบทกฎหมายเกี่ยวกับโทษทางอาญาการป้องกันการทารุณกรรม สัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยทำการศึกษารวบรวมข้อมูลจาก บทบัญญัติรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ หนังสือ ตำรา บทความทางวิชาการ งานวิจัย เอกสารประกอบการสัมมนา ตลอดจน คำพิพากษาและคำสั่งศาลฎีกา อีกทั้งกฎหมาย ต่างประเทศที่เกี่ยวกับ มาตรการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์

ผลการศึกษาพบว่า โทษตามพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการ จัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.2557 แสดงให้เห็นว่าการบัญญัติคำว่า การทารุณกรรม ความหมายยังไม่มี ความชัดเจนถึงลักษณะของการกระทำการทารุณกรรม ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 2 จึง เสนอให้ระบุลักษณะการกระทำความผิดอย่างชัดเจนที่เป็นการทารุณกรรมสัตว์ เช่น การทุบตี การ แทง การเผาสัตว์ทั้งเป็น การนำน้ำร้อนมาลวก การขังสัตว์โดยไม่ให้อาหารจนอดตาย การวางยาพิษ สัตว์ และอัตราโทษทางอาญาควรเป็นไปตามทฤษฎีแก้แค้นทดแทนขอเสนอบทลงโทษการกระทำ ทารุณกรรมต่อสัตว์ตั้งแต่หนึ่งตัวขึ้นไปแต่น้อยกว่าสิบตัว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือ ปรับไม่เกินสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับการกระทำทารุณกรรมต่อสัตว์ตั้งแต่สิบตัวขึ้นไปต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีและปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

Independent Study title: Penalty under the Prevention of Cruelty and Animal Welfare

Author: CPO1 Pairoj Polnong; ID: 2584004341; Degree: Masters of Laws;

Independent Study advisor: Lawan Honoprat, Associate Professor; Acedemic year: 2018

Abstract

This independent study has the objectives as follow: to study the theoretical concept

of animal protection, animal cruelty prevention, animal welfare management and punishment; to

study a law on cruelty and torture prevention of animal in Thailand, and compare criminal penalties

with foreign countries; to analyze a law on criminal penalties for animal cruelty to suggest a

criminal penalty amendmentforanimal cruelty prevention and animal welfare

This independent study is a qualitative research, by collecting data from the

constitutional provisions, provisions of laws, regulations, books, texts, academic articles, research

papers, seminars as well as the Supreme Court's verdict and order. In addition, laws concerning the

measures of cruelty prevention and welfare of animal from various foreign countries were also

investigated.

The results of the study found that the penalties under the Cruelty Prevention and

Welfare of Animal Act, B.E. 2557 (2014) in relation to the definition of "cruelty" is still unclear

due to the characteristics of cruelty actions based on the section 2 of the Criminal Law. This study

suggests that characteristics of animal cruelty should be more determined. They are, for example,

beatings, stabbing, burning, blanching hot water, locking animals without feeding until starving,

and poisoning animals. The criminal penalty rate should be based on the revenge theory. The study

provides that the punishment for acting cruelty of more one animal but less than ten shall be liable

to imprisonment for a term of not exceeding one year or to a fine not exceeding forty thousand baht

or to both. Meanwhile, Cruelty of more than ten animals shall be liable to imprisonment for a term

not exceeding two years and a fine not exceeding sixty thousand baht or both.

Keywords: Prevention, Animal Cruelty

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การคุ้มครองสิทธิผู้ต้องหาในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาชั้นสอบสวน ผู้ศึกษา พันตำรวจโท วีระ เทพกล่ำ รหัสนักศึกษา 2564003123 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สุจินตนา ชุมวิสูตร ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎีการคุ้มครองสิทธิ ผู้ต้องหาในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาชั้นสอบสวน และศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับสิทธิผู้ต้องหาและปัญหาเกี่ยวกับสิทธิผู้ต้องหาในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาชั้นสอบสวน เพื่อวิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับสิทธิผู้ต้องหาในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาชั้นสอบสวน โดยศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายของต่างประเทศและเสนอแนวทางแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิ ผู้ต้องหาในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาชั้นสอบสวน

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีวิจัยเอกสารจากหนังสือ วารสาร สิ่งตีพิมพ์ ตัวบทกฎหมาย ตำรา บทความ ระเบียบวิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้องและข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ

ผลการศึกษาพบว่า บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกุ้มครองสิทธิผู้ต้องหา ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาชั้นสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา บัญญัติไว้ เพียงกว้างๆ ไม่ครอบกลุมและขาดความชัดเจน เช่น การแจ้งข้อหาให้ผู้ต้องหาทราบ การตรวจดูพยานหลักฐาน ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด การให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าพึงการสอบปากกำ การกัดก้าน พนักงานสอบสวนที่เป็นปรปั๊กษ์ และการสอบสวนที่ล่าช้าด้อยประสิทธิภาพ จึงควรแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้บัญญัติชัดเจน กรณีการแจ้งข้อกล่าวหา ถึงแม้ ผู้ถูกกล่าวหา ปรากฏตัวต่อหน้าพนักงานสอบสวน ก็ยังไม่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาจนกว่าจะมีการรวบรวมพยานหลักฐาน เพียงพอเพื่อพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา และก่อนแจ้งข้อกล่าวหา พนักงานสอบสวน ต้องหารือกับพนักงานอัยการเพื่อขอความเห็นชอบก่อน และให้ผู้ต้องหามีสิทธิตรวจดูพยานหลักฐาน ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด มีสิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งไว้วางใจเข้าพึง ให้กำปรึกษาหารือในขณะสอบปากกำ และให้ผู้ต้องหามีสิทธิคัดก้านพนักงานสอบสวน ที่เป็นปรปั๊กษ์ได้ และให้พนักงานสอบสวนสามารถ มีผู้ช่วยพนักงานสอบสวนหรือผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษาคดีได้ เพื่อความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ในการสอบสวน

Independent Study title: Protection of the Rights of the Accused in Criminal Justice Procedure in the

course of Investigation Stage

Author: Pol. Lt.Col. Weera Thepklam; ID: 2564003123; Degree: Master of Laws;

Independent Study advisor: Suchintana Chumvisoot, Associate Professor;

Academic year: 2018

Abstract

The objectives of this independent study are to study the background, concept and theory of the

protection of the rights of the accused in criminal justice procedure in the course of investigation stage; to study

the legal measures relating to the rights of the accused and the problems related to the rights of the accused in

criminal justice procedure in the course of investigation stage; to analyze legal issues relating to the rights of the

accused in criminal justice procedure in the course of investigation stage. The study will compare Thai laws to

foreign laws and propose the guidelines to amend the laws related to the protection on the rights of the accused

in criminal justice procedure in the course of investigation stage.

This independent study is a qualitative research with the research methodology to collect information

from books, journals, publications, laws, texts, articles, relevant procedures and internet data, both of Thailand

and abroad.

The result of the study has found that the law provisions according to the Thai Criminal Procedure

Code relating to the protection of the rights of the accused in criminal justice procedure in the course of investigation

stage were widely prescribed without comprehension and clarity, such as the notification of the charge(s) to the

accused, the verification of witnesses and evidences relating to the offence, the right to have attorney or the person

he/she trusts to join the interrogation, the objection of the opposing investigation official and the delayed and

inefficient investigation process. The Criminal Procedure Code, therefore, should be additionally amended by clearly

prescribing in terms of the notification of the charge(s). Even if the accused appeared in front of the investigation

official, the charge(s) shall not be notified until the witnesses and evidences are adequate to prove the offence or the

innocence of the accused. Prior to the notification of charge(s), the investigation official shall discuss with the

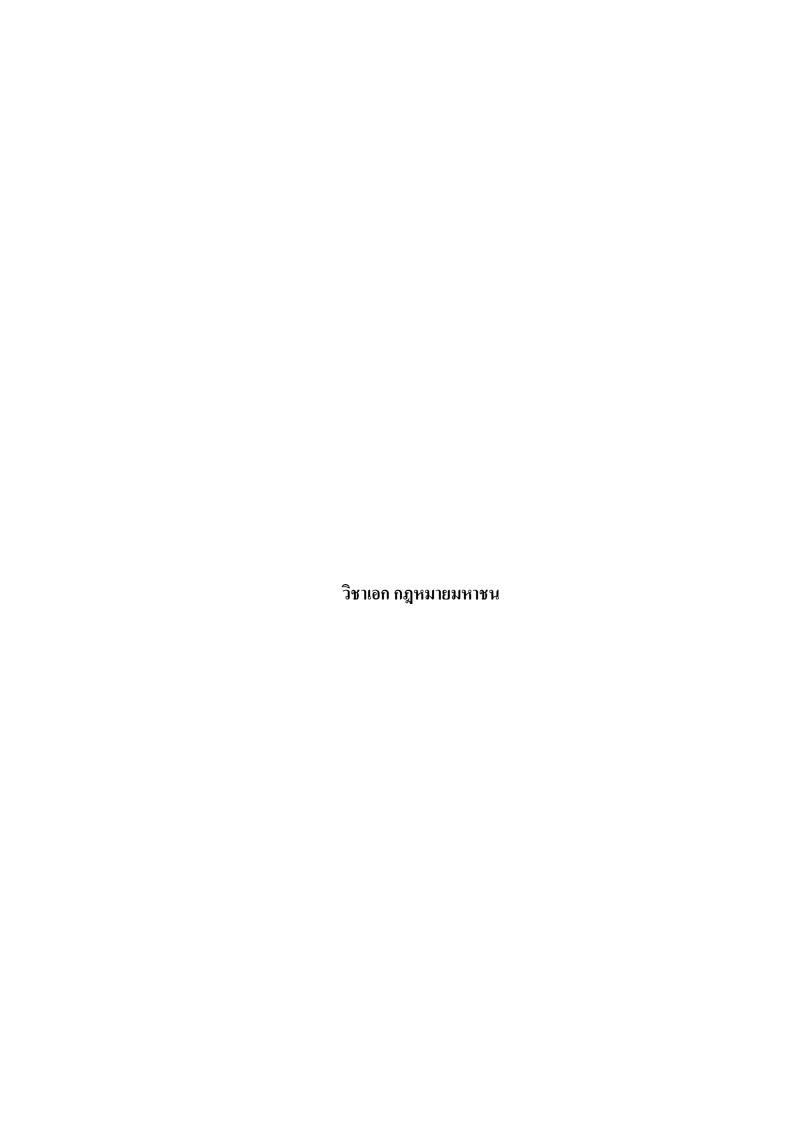
prosecutor for consideration and approval, and the accused is entitled to verify witnesses and evidences that were

related to the offence; to have the attorney or the person he/she trusts to join the interrogation to provide consultation

during the investigation period, additionally the accused is also entitled to object the opposing investigation official,

and the investigation official could have an assistant or expert for quick and effective investigation.

Keywords: Criminal Justice Procedure, Investigation official, Rights of the Accused

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การใช้คุลพินิจของเจ้าพนักงานในการจัดเก็บภาษีป่าย ตามพระราชบัญญัติภาษี ป้าย พ.ศ. 2510

ผู้ศึกษา นางปาริชาติ เต็มยงค์ รหัสนักศึกษา 2584004069 **ปริญญา** นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ลาวัลย์ หอนพรัตน์ **ปีการศึกษา** 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิวัฒนาการการจัดเก็บภาษีป้าย ตามกฎหมายภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ศึกษาความเป็นมาแนวคิดพื้นฐาน หลักการ ทฤษฎีทางกฎหมายและกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ทั้งในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้ยังศึกษาสภาพปัญหาการใช้ คุลพินิจของเจ้าพนักงานในการจัดเก็บภาษีป้าย ตลอดจนได้เสนอนแนะแนวทางการแก้ไขพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ที่เหมาะสมกับประเทศไทย

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยทำการศึกษารวบรวมข้อมูลจาก บทบัญญัติรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ หนังสือ ตำรา บทความทางวิชาการ งานวิจัย เอกสาร ประกอบการสัมมนา ตลอดจนคำพิพากษาและคำสั่งศาลฎีกา อีกทั้งกฎหมายต่างประเทศเกี่ยวกับ มาตรการ เกี่ยวกับการติดตั้งและจัดเก็บภาษีป้ายและค่าธรรมเนียมป้าย

ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายภาษีป้าย สามประการ ได้แก่ ประการแรกปัญหาเกี่ยวกับ บทบัญญัติกวามหมายของกำว่า "ป้าย" ต้องใช้คุลพินิจเพิ่มมากขึ้นในการตีกวามกำว่า "ป้าย" เพื่อเป็นการลดการ ใช้คุลพินิจของเจ้าพนักงาน ผู้ศึกษาจึงเสนอให้เพิ่มเติมกวามหมายกำว่า "ป้าย" เป็นวัตอุซึ่งใช้ในการ โฆษณา เพิ่ม เข้าไปในบทบัญญัติเดิม ซึ่งจะทำให้กวามหมายกำว่า "ป้าย" ชัดเจนและครอบกลุมสื่อ โฆษณาที่มีความหลากหลาย ในปัจจุบัน ปัญหาที่สองเป็นปัญหาการใช้คุลพินิจของเจ้าพนักงานในการตีกวามประเภทป้ายเนื่องจากอัตราก่า ภาษีป้ายขึ้นอยู่กับป้ายแต่ละประเภท และอัตราภาษีป้ายทั้ง 3 ประเภท แตกต่างกันมาก หากเจ้าพนักงานใช้ คุลพินิจการแยกประเภทป้ายผิดพลาดหรือไม่ถูกต้อง จะส่งผลให้การจัดเก็บภาษีป้ายเกิดความกลาดเคลื่อน ซึ่งเป็น เหตุให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี ผู้เสนอจึงเสนอแนวทางการลดการใช้คุลพินิจของเจ้าพนักงาน โดยเปลี่ยนการจัดเก็บภาษีป้ายจากจัดเก็บตามประเภทป้าย เป็นจัดเก็บตามขนาดป้าย ซึ่งจะใช้ขนาดของป้ายใน การกำหนดอัตราค่าภาษีป้าย ประการสุดท้ายการพัฒนาทักษะและการส่งเสริมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เกิดความรู้กวามเข้าใจ ซึ่งเป็นมาตรการสำคัญการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ นำมาซึ่งรายได้ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่เพิ่มมากขึ้น การคลังท้องถิ่นที่มีเสลียรภาพจะนำมาซึ่งงบประมาณที่มากเพียงพอในการ บริหารงานและการให้บริการสาธารณะ ซึ่งจะทำให้การกระจายอำนาจภายใต้กรอบกฎหมาย กำหนดแผนและ ขั้นตอนการกระจายอำนาจบรรลุวัตถุประสงค์

Independent Study title: Discretion of Competent Officials in Tax Collection Under the Signboard Tax Act, B.E.

2510

Author: Mrs. Parichat Temyong; ID: 2584004069; Degree: Master of Laws;

Independent Study advisor: Lawan Hornopparat, Associate Professor; Academic year: 2018

Abstract

This independent study aimed to investigate the signboard tax collection in accordance with the Signboard Tax Act B.E.2510, background of fundamental concepts, principles, legal theories, laws related to the Signboard Tax Act B.E.2510 both domestically and internationally. Moreover, this study investigated the problems of exercising discretion of competent officials in tax collection, as well as proposed the solution to the Signboard Tax Act B.E. 2510 appropriate for Thailand.

The researcher applied the documentary research by studying and collecting information from the constitutional provisions, legal provisions, rules, regulations, books, textbooks, academic articles, and research, seminar handouts, as well as judgments and supreme court orders, foreign laws on measures of installing and collecting signboard tax and signboard fee.

The result revealed three problems on the signboard tax including the first issue of the problems on the definition of "signboard." According to the provision of law, the meaning of "signboard" was vague and uncovered of current advertising media and a variety of current signboards. At present, the signboards were developed and different dramatically. To reduce problems in exercising discretion of competent officials, the researcher proposed to add the meaning of "signboard" as the advertising objects into the current provision. This will make the meaning of "signboard" clear and covered a variety of current advertising media. The second issue was the problem of exercising discretion of competent officials to interpret the signboard types because the rates of signboard tax depended on the signboard types and the rates of three types of signboards were very different. If the competent officials use inaccurate discretion in dividing the signboard types, it will lead to the errors of the signboard tax collection, which causes unfairness of tax collection. The researcher proposed the approaches to reduce problems in exercising discretion by changing the signboard tax collection from the signboard types into the signboard sizes, which would use the signboard sizes in establishing the rates of signboard tax. The last issue was developing skills and promoting the competent officials to have understanding, which was the important measure to enhance efficiency of revenue collection leading to more income of local governments. The stable local finance will lead to sufficient budget for administrating and providing public services. This will enable decentralization under the laws and establishing plans and decentralization procedure to achieve the objectives.

Keywords: Competent Official, Discretion, Signboard Tax

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การนำมาตรการทางกฎหมายมาใช้เกี่ยวกับการควบคุมน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด ศึกษากรณีน้ำเสียชุมชน

ผู้ศึกษา นางสาวกันณ์กมล จาใจ รหัสนักศึกษา 2584003756 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์มาลี สุรเชษฐ ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิด หลักการ เกี่ยวกับการควบคุม จัดการน้ำเสียชุมชน ศึกษามาตรการทางกฎหมายที่ใช้บังคับในการควบคุมน้ำเสียชุมชนจากแหล่งกำเนิด เปรียบเทียบมาตรการควบคุมการทิ้งน้ำเสียชุมชนจากแหล่งกำเนิดในกฎหมายของประเทศไทยกับ ต่างประเทศ วิเคราะห์ปัญหามาตรการทางกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมน้ำเสียชุมชนจากแหล่งกำเนิด เพื่อ หาข้อเสนอแนะและแนวทางเพื่อนำมาปรับปรุงกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมน้ำเสียชุมชนจากแหล่งกำเนิด ให้เหมาะสมต่อไป

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเอกสาร ศึกษาค้นคว้าจาก หนังสือ ตำรา เอกสาร บทความ รายงานการวิจัย ประมวลกฎหมาย คำพิพากษาของสาล วิทยานิพนธ์ รายงาน การวิจัย ข้อมูลทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และเครือข่ายอินเตอร์เน็ต และบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้ง ของไทยและต่างประเทศ

ผลการศึกษาพบว่ามาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด ของน้ำเสียชุมชนมีอยู่ในกฎหายหลายฉบับ แต่มาตรการทางกฎหมายที่มีอยู่ในนั้น ไม่มีความสอดคล้องกับ สภาพปัญหาและสภาพความเป็นจริงในประเด็นการกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำ ประเด็นการบังคับใช้ กฎหมาย ประเด็นอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประเด็นการมีส่วนร่วมของ ประชาชน จำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย โดยต้องมีการสำรวจแหล่งน้ำแต่ละแหล่งอย่างถี่ถ้วน กำหนดให้อาการ ที่เป็นแหล่งกำเนิดน้ำเสียทุกประเภท ต้องมีการจัดทำระบบบำบัดน้ำเสีย การบังคับใช้ กฎหมายหากไม่มีการบังคับใช้อย่างเคร่งครัด พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบนั้นมีความผิดฐาน ละเลยในการปฏิบัติหน้าที่ ปรับปรุงอำนาจ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบนั้นมีความผิดฐาน ไม่ให้เกิดขึ้น จัดทำระบบอนุญาตให้ปล่อยน้ำเสีย และมีการแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมกฎหมายให้ประชาชน เข้าไปมีส่วนร่วมแสดงกวามคิดเห็นและร่วมเป็นคณะกรรมการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับประเทศและ ระดับท้องถิ่น

คำสำคัญ น้ำเสียชุมชน มาตรฐานควบคุมน้ำเสีย

Independent Study title: Applying Legal Measures to Control Wastewater from the Source :

Case Wastewater community

Author: Miss Kankamon Chachai; ID: 2584003756; Degree: Master of Laws;

Independent Study advisor: Malee Suraches Associate Professor; Academic year: 2018

Abstract

Study and implementation of legal measures used to control the water source. This case

study wastewater The objective was to study the principles of community control, waste water

management. Measures applicable law to regulate wastewater from the source. Compare measures to

dispose of wastewater from the source of law in Thailand and abroad. Legal analysis is used to control

wastewater from the source. To find suggestions and ideas to improve the legislation used to control

wastewater from the source to the next appropriate.

Independent study is a qualitative research. The research papers Study of texts, documents,

articles, books, research reports Civil Court dissertation research report. Information Electronic

Media And the Internet and the provisions of the relevant legislation. Both Thailand and abroad

The results showed that legislative measures concerning the control of waste water from the

source of the wastewater is contained in the various editions. But legal measures contained in it. There is

no consensus on the issue and the reality on the issue of water quality standards. The law enforcement The

competent authority or authorities concerned. And the issue of participation of the people. Require a

revision of the law. The need to explore every source of water resources carefully. The building Water is

the source of all types. Requires the preparation of the wastewater treatment plant before being released

into natural water sources. To analyze the potential of each water source wastewater. If the legislation is

not strictly enforced. Officials who are responsible are guilty of neglect of duty. Redevelopment

authority The official cover to prevent it from happening. The system allows wastewater discharge. The

revised law also allows individuals to participate as reviewers and committees involved in both national

and local levels.

Keywords: Community waste water, Wastewater control standards

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ให้ประโยชน์: กรณีการเรียกเงินสวัสดิการ
และเงินประโยชน์เกื้อกูลของทางราชการคืนจากผู้ที่รับไปโดยไม่มีสิทธิ ผู้ศึกษา นางสาวสุวิมล บุญลือ รหัสนักศึกษา 2554001087 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สิริพันธ์ พลรบ ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักกฎหมาย ปกครอง คดีพิพาทเกี่ยวกับการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ให้ประโยชน์ และศึกษาถึงสภาพปัญหา ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐมีการเรียกเงินสวัสดิการหรือเงินประโยชน์เกื้อกูลของทางราชการ คืนจากผู้ที่รับไปโดยไม่มีสิทธิ โดยเห็นว่าเป็นคำสั่งทางปกครองและเป็นคดีพิพาทที่อยู่ในเขต อำนาจศาลปกครอง

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีวิจัยเอกสาร จากตัวบท กฎหมาย หนังสือ ตำรา บทความ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย คำพิพากษาศาลปกครองเกี่ยวกับการ เพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ให้ประโยชน์ กรณีการเรียกเงินสวัสคิการและเงินประโยชน์เกื้อกูล ของทางราชการคืน

การกำหนดสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลที่มอบแก่บุคลากรของประเทศไทย มีเฉพาะกฎหมาย กฎ และระเบียบในเรื่องการมอบเงินดังกล่าวไว้ แต่เมื่อผู้ขอเบิกได้เบิกเงิน ไปโดยไม่มีสิทธิ ไม่ปรากฏว่ามีกฎหมาย กฎ หรือระเบียบใด ๆ ให้อำนาจทางราชการเรียกเงินนั้น คืน จากการศึกษาพบว่า ทางราชการสามารถเรียกเงินคืนกรณีนี้ได้ 3 แนวทาง คือเรียกคืนในฐานะ ลาภมิควรได้ เรียกคืนในฐานะเจ้าของทรัพย์สินที่ติดตามเอาทรัพย์คืน และเรียกในฐานะการเพิกถอน กำสั่งทางปกครองที่เป็นการให้ประโยชน์ อย่างไรก็ตาม เมื่อการมอบเงินสวัสดิการหรือประโยชน์ เกื้อกูลถือเป็นคำสั่งทางปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับผู้ขอรับประโยชน์จึงไม่ใช่ในฐานะ ส่วนตัวอย่างเอกชนกับเอกชน การเรียกเงินฯ คืนในฐานะการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองฯ จึงน่า จะมีความเหมาะสมและตรงกับเจตนารมของกฎหมาย

คำสำคัญ การเพิกถอน คำสั่งทางปกครอง เงินสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูล

Independent Study title: Revocation of Administrative Orders that Provide Benefits:

Case Studies of Government's Returned Welfare and Benefit

Funds from Non-Eligible Persons

Author: Miss Suwimon Boonlue; ID: 2554001087; Degree: Master of Laws;

Independent Study advisor: Siripan Polrob, Associate Professor;

Academic year: 2018

Abstract

This independent study aims to study concepts, theories and principles of administrative laws, dispute cases regarding revocation of beneficial administrative orders, and problems of government agencies taking back welfare and benefits from non-eligible people because they thought of these administrative orders as disputes in administrative court.

This independent study is a qualitative research with a documentary research method from laws, books, texts, articles, thesis, research reports, administrative court judgments regarding revocation of administrative orders that provide benefits in the case when welfare and benefits.

In Thailand, entitlement to welfare and benefits in the form of monetary payment for officials is provided by the law. However, when a non-eligible person requests the money, no laws, regulations or rules state that the government can take that money back. In this study, it was found that the government could take back the money in three ways. First, the government can take back the money because the person does not deserve it. Second, the government can act as an owner of the money asking for the money back. Third, the government can take the money back as a revocation of an administrative order that provides benefits. However, giving welfare and benefits is regarded as an administrative order. Therefore, the relation between the government and the benefit receiver is not personal, i.e. private and private, thus, asking for the money back as a revocation of an administrative order should be appropriate and in compliance with the laws.

Keywords: Revocation of administrative orders that provide benefits, welfare and benefits

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบ

เรียบร้อยของบ้านเมือง

ผู้ศึกษา นางสาวอชิตา อินตุ่น รหัสนักศึกษา 2584000588 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์มาลี สุรเชษฐ ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการกระจาย อำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และ วิเคราะห์เปรียบเทียบเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยระหว่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กับพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 รวมไปถึงศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการ สิ่งปฏิกูล และมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการวิจัยทางเอกสารจาก การค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารได้แก่ กฎหมาย ตำรา วิทยานิพนธ์ บทความวิชาการ เอกสาร อื่นๆ ตลอดจนกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้อง และแหล่งที่มาอื่นๆ เช่น สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และเว็บไซต์ เป็นต้น

ผลการศึกษาพบว่า การให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการออกข้อกำหนดของ ท้องถิ่นไว้ในกฎหมาย 2 ฉบับนั้นพบว่าในการเลือกใช้กฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่เป็น มาตรฐานเดียวกัน ผู้ศึกษาจึงได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา คือ มาตรการด้านกฎหมายโดยให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นใช้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เพียงฉบับเดียว บัญญัติเรื่องหลักการ มีส่วนร่วมของประชาชนไว้ในข้อกำหนดของท้องถิ่นด้วย และมาตรการด้านการส่งเสริม ควรให้มี การจัดตั้งสถานที่กำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยโดยให้รัฐส่วนกลางเป็นผู้ดำเนินการจัดตั้งสถานที่กำจัด ขยะหรือศูนย์กำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย เพื่อให้มีสถานที่กำจัดขยะที่มีระบบถูกต้องตามมาตรฐาน

Independent Study title: Sewage and waste Management of the Municipalities in

Accordance with the Law on the Maintenance of the

Cleanliness and Orderliness of the Country

Author: Miss Achita Intun; **ID:** 2584000588; **Degree:** Master of Laws; **Independent Study advisor:** Malee Surachet, Associate Professor;

Academic year: 2018

Abstract

The purpose of this independent study was aimed to study the frameworks and theories of the local administration decentralization according to the Constitution of the Kingdom of Thailand BE 2560. It also analyzed and compared the sewage and waste management outlined by the Public Health Act BE 2535 and the Cleanliness and Order Regulation Act BE 2535 including its Second Amendment BE 2560. Furthermore, the study analyzed and compared the sewage and waste management of the municipalities in Thailand and Japan.

It was a qualitative research that employed a wide variety of resources including law provisions, academic works, research papers, theses, law journals, case studies, and Internet-based information.

The study found that the Public Health Act BE 2535 and the Cleanliness and Order Regulation Act BE 2535 including its Second Amendment BE 2560 do not equally empower the municipalities to issue and enforce their local regulations. Therefore, they cause the differences in enforcing the law and order. Using a comparative analysis, it found that the Public Health Act BE 2535 is more applicable for the municipalities. It thus proposed the following solutions: Legal measures. The municipalities should solely use the Public Health Act BE 2535 to issue their local regulations because it is more applicable to the structure of Thailand's local administrative organizations. The Cleanliness and Order Regulation Act BE 2535 including its Second Amendment BE 2560 should require the provisions of public participation in the local regulations as well and Promotion measures. The central government should set up more standard waste disposal facilities because it has the budget available. A cooperation between the relevant local administrative organizations is required if the municipalities want to establish their own facilities. Their laws and regulations should be unified into a single law on establishing the waste disposal facilities. This approach should also prevent duplications and conflicts of the laws.

Keywords: Local regulations, Waste management

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การคุ้มครองข้อมูลสุขภาพส่วนบุคคลทางอิเล็กทรอนิกส์ของผู้เข้ารับการรักษาใน โรงพยาบาล

ผู้ศึกษา นางสาวอรอุมา ต้อยแก้ว รหัสนักศึกษา 2594000719 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์คร.ธวัชชัย สุวรรณพาณิช ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วน บุคคลโดยทั่วไป และข้อมูลสุขภาพของบุคคลที่เข้ารับการรักษาพยาบาลเพื่อศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครอง ข้อมูลสุขภาพส่วนบุคคลของบุคคลที่เข้ารับการรักษาพยาบาลทั้งของไทยและต่างประเทศเพื่อศึกษาปัญหาของการ คุ้มครองข้อมูลสุขภาพส่วนบุคคลทางอิเลคทรอนิกส์ที่เข้ารับการรักษาพยาบาล และเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุง กฎหมายเพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลสุขภาพส่วนบุคคลทางอิเลคทรอนิกส์ ของผู้เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

การศึกษากันกว้าอิสระนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษากันกว้าจากตำราและตัวบทกฎหมาย ของ ไทยและต่างประเทศบทความวิทยานิพนธ์สารนิพนธ์รายงานการวิจัยวารสารเอกสารต่าง ๆ รวมทั้ง คำพิพากษาของ ศาลทั้งไทยและต่างประเทศและข้อมูลจากเว็บไซต์ต่างๆ

ผลการศึกษาพบว่า กฎหมายของต่างประเทศดังได้ศึกษามาในบทที่ 3 ได้แก่ประเทศอังกฤษ เยอรมัน และออสเตรเลีย จะเห็นว่าแต่ละประเทศจะมีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และจะมีบทบัญญัติที่กล่าวถึงการ คุ้มครองข้อมูลทางค้านสุขภาพไว้ ในขณะที่ประเทศไทยยังมิได้มีการประกาศใช้บังคับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ซึ่งขณะนี้ร่างกฎหมายคังกล่าวเพิ่งผ่านการรับรองของคณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการเมื่อ วันที่ 22 พฤษภาคม 2561แต่อย่างไรก็ตาม ร่างกฎหมายคังกล่าวยังมีความบกร่องในการคุ้มครองข้อมูลสุขภาพของ บุคคล กล่าวคือประการแรก ร่างกฎหมายมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับหลักการคุ้มครองข้อมูล ส่วน บุคคล โดยเฉพาะหลักความยินยอมของเจ้าของข้อมูลซึ่งถือเป็นหลักการสำคัญที่นานาประเทศถือปฏิบัติโดยเฉพาะ การนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้หรือเผยแพร่แก่บุคคลอื่นโดยไม่ได้รับความยินยอมซึ่งจะขัดต่อหลักการพื้นฐานตาม แนวปฏิบัติสากลคือ Organization for Economic Co-operation and Development Guidelines on the Protection of Privacy and Transborder Flows of Personal Data (1980)ประการที่สอง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ๆ ยังมีบทบัญญัติบางเรื่องที่ทำให้เกิดแนวทางปฏิบัติหรือการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ในบางเรื่องแทนคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแห่งชาติ ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้ กฎหมายระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนที่แตกต่างกันได้ ประการที่สาม โครงสร้างของ"คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลแห่งชาติ ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้ กฎหมายระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนที่แตกต่างกันได้ ประการที่สาม โครงสร้างของ"คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลแห่งชาติ"(มาตรา 7) โดยเฉพาะกรรมการโดยตำแหน่งซึ่งเน้นเฉพาะหน่วยงานด้านความมั่นคง

คำสำคัญ การคุ้มครองข้อมูล สุขภาพส่วนบุคคล คุ้มครองข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์

Independent Study title: The Protection of Personal Electronic Health Information for Hospitalized Persons

Author: Miss Onuma Toikeaw; ID: 2594000719; Degree: Master of Laws;

Independent Study advisor: Dr. Thawatchai Suvanpanich, Professor; Academic year: 2018

Abstract

The objectives of the study were to study the concept, theories about the protection of personal information and health information of the hospitalized patients to study the laws related to the protection of personal health information the hospitalized patients both in Thailand and abroad to study the problems of electronic health information protection of the hospitalized patients and to find ways to improve the law in order to protect the personal

electronic health information of those admitted to the hospital.

In this study, the qualitative research method was used by studying and researching from textbooks, Thai and foreign laws, articles, theses, independent studies, research reports, law journals, documents, including judgments of both Thai and foreign courts and information from various websites.

The studying was found that foreign laws, such as England, Germany and Australia, had the personal

data protection laws and there would be provisions that addressed the health information protection. While Thailand has not yet enacted a draft of the Personal Data Protection Act B.Ewhich was currently approved by the Cabinet on 22 May 2018. However, the draft law also has deficiencies in the protection of personal health information as follow: First, the draft law has some provisions that are inconsistent with the principles of personal data protection. Particularly

use of personal information to be used or distributed to other people without consent which is contrary to the basic

the principle of consent of the owner of information, which is an important principle that many countries practice the

principles in accordance with international practices, namely the Organization for Economic Co-operation and

Development Guidelines on the Protection of Privacy and Trans border Flows of Personal Data (1980). Secondly, the

draft of the Personal Information Protection Act also contained some provisions that created different practices or

protection of personal information between the government and the private sector. In particular, Section 14 stipulates

that the Information Commission of the Government shall perform duties or have the authority and duties in certain

matters instead of the National Personal Information Protection Committee which may cause different problems in

enforcing laws between the government and the private sector. Third, the structure of the "National Personal Information

Protection Committee" (Section 7), especially the position committee, which focuses only on security agencies.

Keywords:

The Protection of Information, Personal of Health, The Protection of Electronic Data

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การใช้มาตรการบังคับทางปกครอง กรณี การชดใช้หนี้เงิน ของเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิด

ผู้ศึกษา นายกิตติภูมิ ตันติสุโชติ รหัสนักศึกษา 2594000636 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ลาวัลย์ หอนพรัตน์ ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานในการใช้มาตรการ บังคับทางปกครองโดยการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน และการเข้าดำเนินการให้เป็นไปตาม คำสั่งทางปกครอง เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการใช้มาตรการบังคับทางปกครองที่กำหนดให้ ชำระเงิน เพื่อศึกษากฎเกณฑ์ของกฎหมายการใช้มาตรการบังคับทางปกครองที่กำหนดให้ต้องชำระเงิน ของไทยและต่างประเทศ และเพื่อนำเสนอแนวทาง ที่เหมาะสมในการแก้ไข ปรับปรุง เพิ่มเติมบทบัญญัติ มาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาค้นคว้าวิจัยและ รวบรวมข้อมูลในทางเอกสาร รวมทั้งเป็นการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมาตรการบังคับทางปกครองใน ส่วนของการชดใช้เงินของเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดทั้งไทยและต่างประเทศ ประกอบด้วย ตำรากฎหมาย ตัวบทกฎหมาย บทความ วารสาร คำสั่ง คำพิพากษา และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาพบว่า ประเทศไทยตามกำหนดให้คำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชำระ เงินมีสภาพบังคับเทียบเท่ากับหมายบังคับคดีจะทำให้การใช้มาตรการบังคับทางปกครองที่กำหนดให้ชำระ เงินเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น กำหนดให้คำสั่งชำระเงินมีบุริมสิทธิในถำคับเคียวกับภาษี อากรจะทำให้ไม่เกิดปัญหาการยึดอายัดซ้ำกับเจ้าหนี้เอกชน หรือการที่เจ้าหนี้เอกชนรายอื่นมายื่นคำขอ เฉลี่ยทรัพย์ที่ยึด หรืออายัด จากการบังคับทางปกครอง ซึ่งจะทำให้ได้รับชำระเงินเต็มจำนวนดังเช่นหนึ่ ภาษีอากร และกำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองผู้ที่ได้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการบังคับ ทางปกครองให้มีความชัดเจนจะทำให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองกล้าที่จะ ปฏิบัติหน้าที่มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ผู้ศึกษา เห็นว่าควรแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เพื่อที่จะสามารถใช้มาตรการ บังคับทางปกครองที่กำหนดให้ต้องชำระเงินนั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดียิ่งขึ้น

Independent Study title: Implementation of Administrative Enforcement Measures in Relation to

Payment of Monetary Compensation of Wrongdoing Officials

Author: Mr. Kittipoom Tantisuchote; ID: 2594000636; Degree: Masters of Laws;

Independent Study advisor: Lawan Hornopparat, Associate Professor; Academic year: 2018

Abstract

This independent study has the objectives to examine the implementation problems relating

to administrative enforcement measures through confiscation, seizure and auctioning of properties and

administrative acts, to study relevant concepts and theories in the implementation of administrative

enforcement measures requiring payment of money, to study legislative provisions relating to

administrative enforcement measures requiring payment of money of Thailand and other countries and to

propose appropriate recommendations to amend, improve and add to section 57 of the Administrative

Procedures Act, B.E. 2539 (1996).

This independent study was conducted by way of a qualitative research through studying,

researching and collection of information from documents including documents on the administrative

enforcement measures requiring payment of monetary compensation by wrongdoing officials both in the

context of Thailand and other countries including legal textbooks, legislations, articles, journals, orders,

court judgments and other relevant documents.

The study found that if the administrative order requiring wrongdoing officials to pay

monetary compensation has the status equivalent to execution warrant under the laws of Thailand, the

implementation of such administrative enforcement measures will be more effective and efficient. If the

laws of Thailand require that such administrative order requiring payment of monetary compensation has

the same level of preferential rights with taxation, the problems on double-confiscation or seizure between

the state and civil creditors or cases where other civil creditors file a claim to share the confiscated or

seized properties will not occur. This will enable the full payment to the state of such monetary sum

similar to payment of taxation. Also, if the laws of Thailand clearly specify the duties and authorities of

the administrative officials assigned to enforce the administrative enforcement measures, the said officials

will be more confident to carrying on such duties. The author considers that the Administrative

Procedures Act, B.E. 2539 (1996) should be amended as mentioned above to ensure the effectiveness and

efficiency of the enforcement of the administrative measures.

Keywords: Administrative Enforcement Measure, Wrongdoing Official

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ศึกษา นายจักรพงษ์ ใจพรมมา รหัสนักศึกษา 2594001329 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย สุวรรณพานิช ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัญหาทางกฎหมายในเรื่องที่ เกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของ เจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพโดยการวิจัยเอกสาร ค้นคว้า รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหนังสือ บทความ คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คำพิพากษาศาลฎีกา คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ พิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยกำว่า "ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง" ของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐเมื่อเกิดปัญหาในการวินิจฉัยข้อกฎหมาย ในกำว่า ประมาทเลินเล่อ" .โดยเห็นว่าพระราชบัญญัติกวามรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ส "อย่างร้ายแรง2539 ไม่มีการให้ กำนิยามหรือให้กวามหมายของ "ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง" ที่ชัดเจนยังไม่เหมาะสม จึงกวรให้ กำนิยามหรือความหมายให้ชัดเจน ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐแจ้งกำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำ ละเมิดชดใช้ก่าสินไหมทดแทนโดยวิธีปิดหรือวางหนังสือกำสั่งทางปกกรองจากการศึกษาพบว่า ปัญหาการปิดหรือวางหนังสือกำสั่งของหน่วยงานของรัฐเป็นปัญหาเกิดจากการขาดแกลนกำลังคน มารองรับงานการปฏิบัติตามกฎกระทรวง (ฉบับที่ 11 พ.ส. 2542) ที่ออกตามความใน พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกกรอง พ.ส. 2549 อาศัยอำนาจตามกวามในมาตรา 6 และ มาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกกรอง พ.ส. 2539 ดังนั้นการศึกษากันกว้า อิสระฉบับนี้ ผู้เขียนจึงได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาความไม่ชัดเจนของบทบัญญัติของ กฎหมายนี้ โดยขอเสนอแนะให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกวามรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ส.2539

คำสำคัญ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ความรับผิดทางละเมิด ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง คำสั่งทางปกครอง

Independent Study title: Problems of Tort Liability of Government Officials.

Author: Mr. Jukgrapong Jaipromma; ID: 2594001329; Degree: Master of Law;

Independent Study advisors: Dr. Thawatchai Suvanpanich, Professor;

Academic year: 2018

Abstract

The objective of this Independent Study is to study legal problems of tort liability of

government officials stipulated in the Officials' Liability Act BE 2539.

This study is a qualitative research based on documentary study with collection and

analysis of related legal textbooks, articles, judgments of the Supreme Administrative Court and

the Supreme Court, decisions of the Committee on Jurisdiction of Courts and the Committee on

Civil Liability, and consideration of the Office of the Council of State.

The findings indicate that unclear definition of "gross negligence" in the Officials'

Liability Act BE 2539, causing problem in interpreting and making decision on "gross negligence"

of Chiefs of government agencies. Inadequate manpower of government agencies to operate the

Ministerial Regulation No.11 (BE 2542) which has been proclaimed by virtue of the Administrative

Procedure Act BE 2549and Section 6 and 70 of the Administrative Procedure Act BE 2539, which

makes government agencies currently giving order violating officials to give compensation by

means of putting the administrative order on a table or an announcement board.

It is therefore recommended to redefine "gross negligence" for future clear decision on this matter

and to amend the Officials' Liability Act BE 2539 for more practicability.

Keywords: Government officials, Tort liability, Gross negligence, Administrative order

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การจัดกลุ่มสถาบันการเงิน และการเพิ่มมาตรการลงโทษทางปกครอง ต่อสถาบันการเงิน ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน

ผู้ศึกษา นายธตรัฐ ใตรณรงค์ **รหัสนักศึกษา** 2594001030 **ปริญญา** นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ คร.เสาวนีย์ อัศวโรจน์ ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงแนวความคิด ทฤษฎีกฎหมาย เกี่ยวกับการฟอกเงิน และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวกับ การจัดกลุ่มสถาบันการเงิน และมาตรการลงโทษสถาบันการเงินตามกฎหมายไทย เปรียบเทียบกับต่างประเทศ เพื่อนำ ผลการวิเคราะห์มากำหนดแนวทางที่เหมาะสมในการจัดกลุ่มสถาบันการเงิน และการเพิ่ม มาตรการลงโทษทางปกครองต่อสถาบันการเงิน และเสนอแก้ไขพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เพื่อให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการวิจัยทางเอกสาร โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารทางวิชาการ หนังสือ ตำรา วิทยานิพนธ์ ตำรากฎหมายไทย และต่างประเทศ รวมทั้งเอกสารอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า การที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ไม่ได้จัดกลุ่มสถาบันการเงินตามศักยภาพในการปฏิบัติตามกฎหมาย ขนาดทุน และจำนวนผลิตภัณฑ์ ทางการเงิน และไม่มีมาตรการลงโทษทางปกครองต่อสถาบันการเงิน ซึ่งเป็นมาตรการลงโทษอันเป็นทางเลือก ส่งผลให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ไม่สามารถกำกับและตรวจสอบสถาบันการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงสมควรปรับปรุง แก้ไขพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เพื่อให้การปฏิบัติงานของ พนักงานเจ้าหน้าที่และการบังคับใช้กฎหมายในการกำกับและตรวจสอบสถาบันการเงินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ สถาบันการเงิน โทษทางปกครอง การฟอกเงิน

Independent Study title: Financial Institutions Grouping and Adding Administrative Sanctions

to Financial Institutions According to Anti-Money Laundering Law

Author: Mr. Totarat Trainarong; ID: 2594001030; Degree: Master of Laws;

Independent Study advisor: Saowanee Asawaroj, Professor; Academic year: 2018

Abstract

The purpose of this independent study is to study concepts and theories of the money-

laundering law and analyze issues regarding financial institution grouping and measures of sanctioning

financial institutions under Thai and foreign laws. Analysis results were used to define an

appropriate guideline of financial institution grouping, add administrative sanctions to financial

institutions and suggest solutions to amend the Prevention and Suppression of Money Laundering Act, B.E.

2542 for efficient enforcement.

This independent study is the qualitative research by means of the documentary research and

goes through the research from the academic documents, books, textbooks, thesis, Thai or foreign

textbooks, and other documents.

Result of the research showed that the Prevention and Suppression of Money

Laundering Act, B.E. 2542, did not group financial institutions based on their ability to comply

with laws, capital sizes and the number of their financial products. In addition, there were no

administrative sanctions against financial institutions, which were optional punitive measures. As

a result, the Anti Money Laundering Office is unable to supervise and examine financial institutions

effectively. Therefore, the author suggests amending the Prevention and Suppression of Money

Laundering Act, B.E. 2542 in order to facilitate the performing of the officers and the effective

enforcement of the law to supervise and examine financial institutions, and more consistent with

the international standard.

Keywords: Financial Institution, Administrative Penalty, Money Laundering

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปัญหาเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของ ข้าราชการพลเรือนต่อ ก.พ.ค.

ผู้ศึกษา นายเชียรวิชญ์ ศรีจันทร์ **รหัสนักศึกษา** 2584003640 **ปริญญา** นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ คร.ภาณุมาศ ขัดเงางาม **ปีการศึกษา** 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความเป็นมา แนวคิด เกี่ยวกับการ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของข้าราชการพลเรือน ศึกษาขั้นตอนการอุทธรณ์คำสั่ง ลงโทษทางวินัยของข้าราชการพลเรือนในประเทศไทยและต่างประเทศ ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของข้าราชการพลเรือนต่อ ก.พ.ค. และวางแนวทางในการ แก้ไขปัญหาการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของข้าราชการพลเรือน

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวกับ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของข้าราชการพลเรือนในประเทศไทยและต่างประเทศ เช่น ประเทศ สหรัฐอเมริกา และประเทศฝรั่งเศส เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมมาปรับใช้กับการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ทางวินัยของข้าราชการพลเรือนในประเทศไทยในกรณีลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง

ผลการศึกษาพบว่า ในกรณีมีคำสั่งลงโทษวินัยอย่างร้ายแรงนั้น คณะกรรมการพิทักษ์ ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ไม่มีมาตรการในการควบคุมระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ทางวินัยให้อยู่ในกรอบที่กฎหมายกำหนดไว้ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยเป็นระบบบังคับ อุทธรณ์โดยตรงต่อ ก.พ.ค.เท่านั้นทำให้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยไม่มีทางเลือกอื่น และก.พ.ค.ไม่มี วิธีการคุ้มครองชั่วคราวในระหว่างพิจารณาอุทธรณ์แต่อย่างใด จึงเสนอแนะว่าหาก ก.พ.ค. พิจารณาอุทธรณ์เกินระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธินำคำอุทธรณ์นั้นไปฟ้องยังศาล ปกครองชั้นต้นได้โดยทันที และ ก.พ.ค.จะต้องส่งพยานหลักฐานที่ได้มาในระหว่างพิจารณาอุทธรณ์ให้กับศาลปกครองชั้นต้นที่รับฟ้องไว้พิจารณาภายใน 15 วันนับแต่วันที่ทราบหรือรับแจ้ง จากศาลปกครองชั้นต้น ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิเลือกที่จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ.ค.หรือหาก ผู้ถูกสั่งลงโทษได้คำเนินการอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองตามที่กฎหมายบังคับไว้แล้วสามารถฟ้อง คดีต่อศาลปกครองชั้นต้นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งลงโทษ บัญญัติให้มีวิธีการคุ้มครองชั่วคราวแก่ผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษในระหว่างพิจารณาอุทธรณ์ของ ก.พ.ค.

คำสำคัญ คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ข้าราชการพลเรือน

Independent Study title: Problems Relating to the Civil Servant's Appeal of Gross

Disciplinary Punishment Order against MSPC

Author: Mr. Tiunravit Sijun; ID: 2584003640; Degree: Master of Laws;

Independent Study advisor: Dr. Panumas Kudngaongarm, Associate Professor;

Academic year: 2018

Abstract

The objective of this independent study is to study background and concept relating to the civil

servant's appeal of gross disciplinary punishment order, study procedure for the civil servant's appeal of

disciplinary punishment order in Thailand and foreign countries, study and analyze problems for the civil

servant's appeal of gross disciplinary punishment order against MSPC, and establish corrective guideline of

problems for the civil servant's appeal of gross disciplinary punishment order.

This independent study is qualitative study through documentary study on the civil servant's appeal

of disciplinary punishment order in Thailand and foreign countries, such as USA and France, to find the

appropriate guideline for adaptation with the civil servant's appeal of disciplinary punishment order in Thailand

in case of gross disciplinary punishment.

The finding of this study results indicated that in case of gross disciplinary order, Merit System

Protection Commission (MSPC) has not established measure for control of consideration period in appeal of

disciplinary punishment order to be within the framework prescribed by laws. The appeal of disciplinary

punishment order is the system of direct appeal execution against MSPC only, resulting in none of alternative for

the disciplinary punished person. MSPC has not established temporary protection procedure during appeal

consideration at all. Therefore, the researcher suggested as follows: if MSPC considers the appeal longer than the period

specified by law that allows the appellant to have right to immediately file the appeal for litigation with the

Administrative Court of First Instance, MSPC shall deliver evidences acquired during appeal consideration to the

Administrative Court of First Instance to admit for consideration within 15 days from acknowledged or informed date

from the Administrative Court of First Instance, the punished person has right to select the appeal of the punishment order

against MSPC, or if the punished person appeals inside the administration as enforced by law, he/she can litigate with the

Administrative Court of First Instance within thirty days from acknowledged date or it shall be deemed that the

punishment order has been acknowledged, the temporary protection procedure for the appellant of punishment order

during appeal consideration of MSPC shall be enacted.

Keywords: Merit System Protection Commission, Civil Servant

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปัญหาการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรงข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา

ผู้ศึกษา นายผดุงศักดิ์ ทองโพธิ์ศรี รหัสวิชา 2584000653 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ภาณุมาศ ขัดเงางาม ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความหมาย แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการ คำเนินการทางวินัยข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในประเทศไทย และการคำเนินการทางวินัย ข้าราชการของต่างประเทศ ศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องและมาตรการเกี่ยวกับการคำเนินการทางวินัย ข้าราชการในประเทศไทย และต่างประเทศ ศึกษาถึงปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาการคำเนินการทางวินัย ไม่ร้ายแรงของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไข ปรับปรุง เพิ่มเติม บทบัญญัติกฎหมายเพื่อใช้เป็นมาตรการทางกฎหมายในการคำเนินการทางวินัยไม่ ร้ายแรงของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษาตามหระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษาตามหระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษาตามหระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษาตามหระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษาตามหระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษาตามหลักสิทธิขั้นฐาน

การศึกษาค้นคว้าเป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ด้วยการศึกษาวิจัยเอกสาร โดยศึกษาจาก เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนวินัยข้าราชการ เช่น วิทยานิพนธ์ เอกสารทางวิชาการ ตำราทั้งใน ประเทศและนอกประเทศ รวมทั้งเอกสารอื่นที่เป็นประโยชน์และทำการศึกษาพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. 2550 เพื่อเปรียบเทียบกับหลักการสอบสวนวินัยข้าราชการของต่างประเทศและนำเสนอข้อมูลแบบ พรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่าการดำเนินการทางวินัยข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตาม พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการ สอบสวนพิจารณา พ.ศ. 2550 กับหลักการสอบสวนวินัยข้าราชการของต่างประเทศมีความสอดคล้องกัน เป็นส่วนใหญ่ แต่มีความแตกต่างเป็นส่วนน้อยโดยเฉพาะปัญหาสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้า ร่วม รับฟังในการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง และคุณสมบัติการคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง ทั้งนี้จะได้เสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวเพื่อให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรม คำสำคัญ การดำเนินการทางวินัย วินัยไม่ร้ายแรง ข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา

Independent Study title: Problems Concerning the Proceedings of a Non-gross Disciplinary

Breach Carrying out by the Teachers and the Educational Personnel

Author: Mr. Padungsak Thongphosri; ID: 2584000653; Degree: Master of Laws;

Independent Study advisor: Dr. Panumas Kudngaongarm, Associate Professor;

Academic year: 2018

Abstract

The purpose of the independent study were to study the meanings, concepts, theories on the proceedings of a breach of discipline carrying out by the teachers and the educational personnel in Thailand as well as the proceedings of a breach of discipline carrying out by the civil servants in foreign countries to study about the relevant laws and the measures on the disciplinary procedure in Thailand and foreign countries to study and analyze the problems of the proceedings of a non-gross disciplinary breach carrying out by the teachers and the educational personnel and to suggest the appropriate guideline in resolving, improving and adding on the provisions of law and to apply as a legal measure in proceedings of a non-gross disciplinary breach carrying out by the teachers and the educational personnel fairly and properly to the fundamental rights according to Teachers and Educational Personnel Council Act, B.E. 2547 and the regulation of the Office of the Teacher Civil Service and Educational Personnel Commission concerning the investigation procedure B.E. 2550.

This independent study is the qualitative research by means of the documentary research from the relating documents on the civil servants' discipline investigation such as these, academic documents, textbooks both from Thailand and in foreign countries including other useful documents and the author researched Teachers and Educational Personnel Council Act, B.E. 2547 and the regulation of the Office of the Teacher Civil Service and Educational Personnel Commission concerning the investigation procedure B.E. 2550 in order to compare with the disciplinary investigation of the civil servants in foreign countries and presented in description and analysis.

The study shows that the proceedings of a non-gross disciplinary breach carrying out by the teachers and the educational personnel according to Teachers and Educational Personnel Council Act, B.E. 2547 and the regulation of the Office of the Teacher Civil Service and Educational Personnel Commission concerning the investigation procedure B.E. 2550 and the civil servant's disciplinary investigation in foreign countries have mostly consistencies but a few differences especially in the issue of the right in having the lawyer or the counselor in the investigation of the non-gross disciplinary breach and the qualification of the committee of enquiry in the non-gross disciplinary breach for the purpose of the suggestions in solving the problems suitably and justifiably.

Keywords: Proceedings disciplinary, A non-gross disciplinary breach, Teachers, Educational Personnel

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปัญหาเกี่ยวกับการใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินใหมทดแทนความเสียหาย จากเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิด

ผู้ศึกษา นายศุภฤกษ์ สมสะอาด รหัสนักศึกษา 2594001097 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ คร.ชวัชชัย สุวรรณพานิช ปีการศึกษา 2561

าเทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์ศึกษาประวัติความเป็นมา และแนวคิดเกี่ยวกับ การกระทำทางละเมิดของฝ่ายปกครอง และการใช้สิทธิเรียกร้องให้ชดใช้ค่าสินใหมทดแทนจาก เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิด รวมทั้งการใช้มาตราการบังคับทางปกครองกับเจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิด ตาม มาตรา 10 และมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ตลอดจนกระบวนการและขั้นตอนการบังคับใช้กฎหมายที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ พร้อมวิเคราะห์ ปัญหาดังกล่าวและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นการศึกษาแบบวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการวิจัยเอกสาร เป็นสำคัญ ด้วยการค้นคว้า รวบรวมจากกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง เอกสาร สิ่งพิมพ์ต่างๆ บทความ ตำราวิชาการ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ คำวินิจฉัย ตัวบทกฎหมาย ตลอดจนข้อมูลจากสื่อ อิเล็กทรอนิกส์เพื่อกำหนดแนวทางหรือมาตรฐานในการแก้ไขปัญหาหรือแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาพบว่า การกำหนดอายุความที่ให้หน่วยงานของรัฐใช้สิทธิเรียกร้องภายใน สองปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐรู้ถึงการกระทำละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้พึงจะต้องใช้ค่าสินใหม ทดแทน และในกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่ต้องรับผิด แต่กระทรวงการคลัง ตรวจสอบแล้วเห็นว่าต้องรับผิด หน่วยงานของรัฐก็จะต้องใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินใหมทดแทนจาก เจ้าหน้าที่ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง การกำหนดอายุความดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติและไม่อาจคำเนินให้บรรลุผลของการ บังคับให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินใหมทดแทนได้ ผู้เขียนจึงได้เสนอแนะแนวทางแก้ไขให้มี การปรับปรุงบทบัญญัติมาตรา 10 และมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของ เจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 เพื่อให้มีความเหมาะสมและสามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต่อไป

คำสำคัญ การใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินใหมทดแทน อายุความสะดุดหยุดลง

Independent Study title: Issue on Exercising the Right of Claim for Compensation from Public

Official Who Committed Wrongful Act

Author: Mr. Supalerg Somsard; ID: 2594001097; Degree Master of Laws;

Advisor Dr. Thawatchai Suvanpanich, Professor: Academic vear 2018

Abstract

The objective of this independent study is to study history and concepts regarding a wrongful act

committed by administrative official and the exercising of right to claim for compensation from the official

who committed tort, including administrative enforcement measure against the public official committing the

wrongful act pursuant to section 10 and 12 of Liability for Wrongful Act of Officials Act B.E. 2539. Another

objective of this independent study is to study the inefficient law enforcement procedures and processes together

with analysis of such issues and the solution to amend relating laws.

This study is quantitative research and the methods of this study are mainly researching on

documents by gathering information from laws, regulations, declarations, orders, documents, publications,

articles, textbooks, researches, theses, decisions as well as information from electronic documents, in order to

identify method or standard to resolve relating issues or amend relating laws.

From the study, it has been found that the prescription was stipulated that government agency is

entitled to claim within two years from the date when the wrongful act and the public official bound to make

compensation act became known to the government agency and in case that government agency is of the

opinion that such official is not liable but after investigation by Ministry of Finance, such official is considered

to be liable, the government agency is obliged to exercise its right of claim against such official within one year

from the date when such government agency has an order following to Ministry of Finance's consideration.

Such stipulation of prescription leads to practical issues and failure to enforce the liable official to make

compensation. Thus, the author suggested the resolution to such issues which is amendment of section 10 and

section 12 of Liability for Wrongful Act of Officials Act B.E. 2539, for the purpose of the appropriateness and

efficient law enforcement in the future.

Keywords: Exercising the right to claim compensation, Prescription is interrupted

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ของรัฐชดใช้ค่าสินใหม ทดแทนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติ เกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539

ผู้ศึกษา นายสุวิทย์ ปิ่นพรหม รหัสนักศึกษา 2594000628 **ปริญญา** นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ คร.ธวัชชัย สุวรรณพานิช **ปีการศึกษา** 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และคำสั่งทางปกครอง ศึกษาคำสั่งทางปกครองที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินใหมทดแทนตามกฎหมายไทย เสนอแนะแนวทาง ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย และหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเพื่อออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ ชดใช้ ค่าสินใหมทดแทน

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิชีวิจัยเอกสารจากการรวบรวมข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับหลักการพิจารณาทางปกครอง กรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ รับผิดชดใช้ค่าสินใหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลังตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่า ด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ตามข้อ 17 วรรคสอง แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 กำหนดให้ผู้แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ต้องส่งสำนวนให้กระทรวงการคลังเพื่อ ตรวจสอบ เว้นแต่เป็นเรื่อง ที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนดว่าไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลัง ตรวจสอบ และเมื่อกระทรวงการคลังตรวจสอบเสร็จแล้ว ผู้แต่งตั้งต้องคำเนินการออกคำสั่งเรียกให้ เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินใหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลังเท่านั้น ตามข้อ 18 แห่งระเบียบ ดังกล่าว โดยที่ผู้แต่งตั้งไม่สามารถพิจารณาออกคำสั่ง เป็นอย่างอื่นนอกเหนือความเห็นกระทรวงการคลัง ได้ อันเป็นการบัญญัติที่มีลักษณะบังคับ มีผลทำให้ผู้แต่งตั้งไม่ได้มีส่วนร่วมพิจารณาเพื่อมีกำสั่ง และการ อุทธรณ์คำสั่งไม่มีผลในทางปฏิบัติที่จะเปลี่ยนแปลงหรือแก้ใข ให้แตกต่างไปจากความเห็นของ กระทรวงการคลัง ได้ เนื่องจากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐผูกพันที่ต้องออกคำสั่งตามความเห็นของ กระทรวงการคลัง ส่งผลโดยตรงต่อการใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครอง

Independent Study title: Legal Issues Relating to order Requiring State Officials to Pay

Compensation Pursuant to Regulations of the Office of the Prime Minister

Re: Procedures Relating to Tort Liability of State Official B.E.2539

Author: Mr. Suwit Pinprom; ID: 2594000628; Degree: Masters of Laws;

Independent Study advisor: Dr. Tawatchai Suwanpanich, Professor; Academic year: 2018

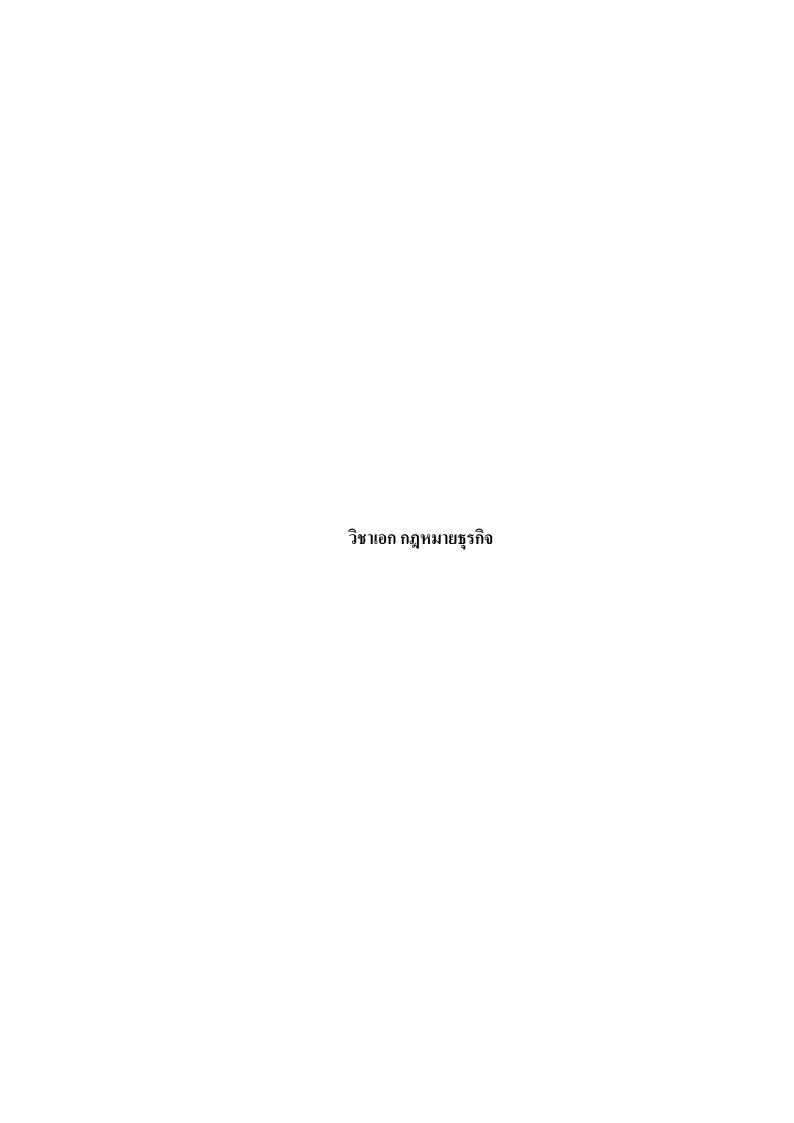
Abstract

The purpose of this independent study is to examine the concepts and theories relating to administrative orders requiring state officials to pay compensation under the laws of Thailand and to propose appropriate amendment to the laws and relevant criteria relating to the consideration process for the issuance of such order.

This independent study was conducted using qualitative research methodology by studying and researching relevant documents and from collecting of information on the applicable criteria in the administrative consideration process. Specifically in the event that a government agency issued an order requiring state official to pay compensation pursuant to the opinion of the Ministry of Finance based on the Regulations of the Prime Minister Office re: Procedures relating to Tort Liability of State Official B.E.2539 (1996).

The study indicates that the second paragraph of item 17 of Regulations of the Prime Minister Office re: Procedures relating to Tort Liability of State Official B.E.2539 (1996) stipulates that the appointer of the Tort Liability Investigative Committee shall submit the dossier of the investigation to Ministry of Finance for review unless indicated otherwise. When the Ministry of Finance completed the reviewing process, such appointer shall proceed to issue an order requiring the state official to pay compensation pursuant only to the opinion of the Ministry of Finance in accordance with item 18 of the Regulations. The appointer does not have the capacity to issue an order that is differ from the opinion of the Ministry of Finance. Such provision is a legal requirement, prohibiting the appointer from participating in the processes of consideration and issuance and the appeal of the order. Neither does the appointer has the capacity to alter or amend such order to be different from the opinion of the Ministry of Finance. It is the authority of the head of department concerned to issue the order pursuant to the opinion of Ministry of Finance and exercise the discretion to issue administrative order.

Keywords Order requiring state official to pay compensation

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ มาตรการทางกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับการก่อสร้างอาคาร ผู้ศึกษา นายกิตติโชติ โชติวิบูลธนวงศ์ รหัสนักศึกษา 2584000265 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์มาลี สุรเชษฐ ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษากฎหมาย แนวคิดและทฤษฎีการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับการก่อสร้างอาคาร ตลอดจนปัญหามาตรการทางกฎหมายสิ่งแวดล้อม ที่เกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารของไทยและต่างประเทศ เพื่อเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา และ ผลักดันให้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิธีการวิจัยเอกสาร โดยการ ศึกษาวิจัย รวบรวมค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา บทความ รายงานการวิจัย รายงานทางวิชาการ เว็บไซต์ ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ

ผลการศึกษาพบปัญหา 5 ประการ กล่าวคือ การหลีกเลี่ยงการจัดทำรายงานการ ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ปัญหาการขาดสภาพบังคับทางกฎหมาย ปัญหาการใช้ดุลพินิจของ คณะกรรมการผู้ชำนาญการในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ปัญหาความ ไม่เป็นกลางของนิติบุคคลผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และปัญหาการขาด การมีส่วนร่วมของประชาชนในขั้นตอนการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม จำเป็นต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางมาตราของพระราชบัญญัติส่งเสริมรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 และประกาศกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่ง ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และ แนวทางการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกาศ ณ วันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2555 เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างอาคาร เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

Independent Study title: Environmental Legal Measures Relating to Building Construction

Author: Mr. Kittichote Chotewiboonthannawong; ID: 2584000265;

Degree: Master of Laws; Independent Study advisor: Malee Surachet, Associate Professor;

Academic year: 2018

Abstract

This independent study on environmental legal measures related to building construction aims

to study the concept of law and theories regarding environmental protection relating to building construction,

to study problems of environmental legal measures relating to the construction of buildings in Thailand and

abroad, and to propose guidelines for solving problems by amending the law to suit the current situation.

This independent study is a qualitative research by documentary research compiled from books,

texts, articles, research reports, academic reports, and various websites associated both in Thailand and

abroad.

The study found five problems: avoiding the preparation of the EIA report, problems of lack of

legal enforcement, problems using the discretion of the expert committee in considering the EIA report,

unbiased problems Juristic person who prepared the EIA report, and problems of lack of public participation

in the process of preparing an EIA report. It is necessary to amend some provisions of the Environmental

Quality Promotion Act B.E. 2535, the Building Control Act, B.E. 2522, and the Ministry of Natural

Resources and Environment's Notification Re: Determining the type and size of the project or business which

must prepare an assessment report Environmental Impacts and Rules, Procedures, Procedures And guidelines

for the preparation of the EIA report, announced on 24 April 2012, only in relation to building construction

to fix the problems.

Keywords: Legal measures, Environmental, Building construction

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ มาตรฐานความปลอดภัยในผลิตภัณฑ์ของเล่นเด็ก ผู้ศึกษา นายรพีวัฒณ์ พันธนวัฒน์ รหัสนักศึกษา 2574000333 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สุจินตนา ชุมวิสูตร ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง มาตรฐานความปลอดภัยในผลิตภัณฑ์ของเล่นเด็ก มี วัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาถึงความหมายและประวัติความเป็นมาของผลิตภัณฑ์ของเล่นเด็ก ศึกษาถึง แนวคิด ทฤษฎีการคุ้มครองผู้บริโภค และความรับผิดที่เกิดจากอันตรายจากผลิตภัณฑ์ของเล่นเด็ก รวมทั้งมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของเล่นเด็ก เพื่อศึกษาวิเคราะห์ถึงมาตรการทางกฎหมาย เกี่ยวกับการควบคุมผลิตภัณฑ์ของเล่นเด็กในประเทศไทยโดยศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายของ ต่างประเทศ และเสนอแนะแนวทางแก้ไขกฎหมายในการคุ้มครองผู้บริโภค และความรับผิดใน ผลิตภัณฑ์ของเล่นเด็ก รวมทั้งมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของเล่นเด็ก

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพโดยการวิจัยแบบเอกสาร โดยการ เก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งในรูปของการรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์จากหนังสือ บทความ รายงาน การวิจัย วิทยานิพนธ์ คำพิพากษาของศาลและตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลจากอินเตอร์เน็ตที่ เกี่ยวข้องกับมาตรฐานความปลอดภัยในผลิตภัณฑ์ของเล่นเด็ก แล้วนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับ กฎหมายต่างประเทศโดยมุ่งเน้นไปที่การศึกษากรณีมาตรฐานทางกฎหมายและมาตรฐานความ ปลอดภัยในผลิตภัณฑ์ของเล่นเด็ก

ผลการศึกษาพบว่า ในปัจจุบันผลิตภัณฑ์ของเล่นเด็กที่วางจำหน่ายในประเทศไทย มี
กฎหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าวมีความสำหลัง เพราะได้บังคับ
ใช้มาเป็นเวลานาน เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มประเทศสหภาพยุโรปและกลุ่มประเทศความร่วมมืออ่าว
อาหรับ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดชนิดและปริมาณของสารโลหะหนักในผลิตภัณฑ์ของเล่นเด็ก ได้
กำหนดรายละเอียดของการผลิตและหน้าที่ผู้ประกอบการที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของเล่นเด็กไว้อย่าง
ชัดเจน ทำให้เกิดความปลอดภัยแก่เด็กมากกว่า ผู้ศึกษาจึงได้เสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของเล่นเด็ก เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีที่มีความ
เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว

คำสำคัญ ของเล่นเด็ก ความปลอดภัย มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

Independent Study title: The Safety Standard of Children's Toys

Author: Mr. Rapeewat Pantanawat; ID: 2574000333; Degree: Master of Laws;

Independent Study advisor: Sujintana Chumvisoot, Associate Professor;

Academic year: 2018

Abstract

The objectives of this study were to study the meaning and history of children's toys,

concepts, consumer protection theory, and the liability caused by the danger of children's toys, including

Industrial Product Standards for children's products, to study and analyze legal measures regarding the

control of children's toys in Thailand by comparing with the laws of foreign countries, and to

recommend the approach for amendments of law for consumer protection, and liability in children's

toys, including Industrial Product Standards for children's toys.

This study was a qualitative research using the documentary research method. The relevant

information was collected from books, articles, research reports, dissertations, court judgments and

relevant legal acts, including the information from internet related to safety standards in children's toys.

It was analyzed and compared with foreign laws focusing on case studies for legal standard and safety

standards in children's toys.

The study results found that at present, the children's toys that were selling in Thailand had

Thai Industrial Standard No. TIS 685-2540, according to the Notification of the Ministry of Industry,

Document No. 2280 (B.E. 2540), and issued under the Industrial Product Standards Act, B.E. 2511

(1968). It has been used for 21 years in comparison to legal standard related to children's toys which the

European Union and the Arabian Gulf Cooperation Group have determined the type and quantity of

heavy metals in children's toys and other matters. The foreign laws clearly defined details of the

production and duties of the entrepreneurs concerning children's toys which will make it safer for the

children. The research results recommended that the law on children's toys should be amended in order

to meet the rapidly advancing technology.

Keywords: Children's Toys, Safety

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ กฎหมายอาคารชุดเปรียบเทียบของประเทศไทยกับต่างประเทศ ผู้ศึกษา นายสิทธิกร สรรไพโรจน์ รหัสนักศึกษา 2564000095 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์วิกรณ์ รักษ์ปวงชน ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดและความเป็นมาของระบบ กรรมสิทธิ์ในอาคารชุดตลอดจนเจตนารมณ์ เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบมาตรการทางกฎหมาย ด้านการจัดการ และนำผลที่ได้จากการศึกษาไปปรับปรุงและพัฒนาพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. 2522 ให้มีประสิทธิภาพและมีมาตรการคุ้มครองบรรดาเจ้าของร่วมต่อไป

การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการวิจัยเอกสารจากการ รวบรวมค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา บทความ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย รายงานทางวิชาการ คำพิพากษาศาลฎีกา ข้อมูลอิเล็กทรอนิสก์ต่างๆ ความเกี่ยวข้องกับกฎหมายอาคารชุดทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ โดยเขียนเชิงพรรณนาและวิเคราะห์โดยศึกษาเปรียบเทียบ

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่ายังมีปัญหาอยู่ 7 ประการ ของกฎหมายอาคารชุดประเทศไทย ได้แก่ ปัญหาความรับผิดในความชำรุดบกพร่อง ปัญหาการจัดตั้งกองทุนค่าส่วนกลางและการค้างชำระ ค่าส่วนกลาง ปัญหาว่าด้วยเจ้าหน้าที่สำนักงาน ปัญหาว่าด้วยการรวมและการแบ่งแยกทรัพย์ ส่วนบุคคล ปัญหาว่าด้วยการประกันภัยอาคารชุด ปัญหาว่าด้วยการระงับข้อพิพาท ปัญหาว่าด้วย อาคารชุดแบบผสมผสาน ซึ่งแนวทางในการแก้ไขปัญหาจำเป็นต้องมีการแก้ไขพระราชบัญญัติ อาคารชุด พ.ศ. 2522 บางมาตรา โดยใช้กฎหมายอาคารชุดของประเทศสิงคโปร์ และรัฐนิวเซาธ์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

Independent Study title: A Comparative Study of the Thai Condominium Law

and foreign Laws

Author: Mr. Sittikorn Sunpairoj; ID: 2564000095; Degree: Master of Laws;

Independent Study advisor: Vikorn Rakpuangchon, Associate Professor;

Academic year: 2018

Abstract

The purpose of this independent study is to study the concept and history of the

ownership system of the condominium and intendment of laws and to make a comparative analysis

to improve the Thai Condominium Act B.E.2522 (1979) to be effective and measurement of the

protection of all lot owner.

This Independent study is qualitative research by documentary research from collective

and research of text book, articles, thesis, research report, academic research, judgement of the

Supreme Court, electronic data involved with condominium law in Thai and English version by

descriptive and analytical method and comparative study.

This study found that there are 7 aspects of Thai condominium law: the problem regarding

to the responsibility of the defect, the problem regarding to the establishment of the contribution fund

and the outstanding, the problem regarding to the officer, the problem regarding to the amalgamation

and the subdivided personal property, the problem regarding to the insurance of condominiums, the

problem regarding to dispute resolutions and the problem regarding to mixed use development. It is

necessary to amend some provision of the Condominium Act B.E.2522 (1979) inclusive of proposal

of the draft legal by Singapore and New South Wales condominium law as a process to have such

occurred issue being solved.

Keywords: Condominium law, Comparative law